

ஒகாகவி திச்பால்

கவியரசு-கல்வெளின்கை
எம்.எச்.எம்.வெள்மதீன்

தமிழ் மன்றம்

மகாகவி இக்பால்

கல்வெளின்னை கவியரசு
எம். எச். எம். ஹலீமதீன்

MAHAKAVI IQBAL

a short biography (Tamil)

by GALHINNA, KAVIARASU

M. H. M. HALEEMDEEN

Author of :

THIYAGACHCHUDAR
KAALATHIN KOALANGAL
ITHAYA MALAR
BLOSSOMS (English)
ROSES (English)

● All rights reserved.

First Published in June 1987.

Thirty Second Publication of :

TAMIL MANRAM,
GALHINNA, KANDY.

Sri Lanka

Distributors

ISLAMIC BOOK TRUST

144, Jayantha Weerasekera Mawatha,
Colombo 10.

Cover by : M .S. M. Nassar

Printed at :

ROYAL PRINTS
42, Beira Road,
Colombo 12.

கஸ்துறின்னை அஸ் - மனுர் முஸ்லிம் மகாவித்தியாலய அதிபர்

எஸ். எவ். எம். ஹுணிபா பி. ஏ. (சிறப்பு)

அவர்கள் மனமுவந்து வழங்கிய

அணிந்துரை

ஒவ்வொரு புகழும் மாமேதைகளின் வரலாறுகளை எழுதுவதும், படிப்பதும் பயனுள்ளதாகவே அமையும். இவ்வடிப்படையில் கவியரசு - கல்லூரின்னை எம். எச். எம். ஹலீம்தீன் அவர்கள் எழுதி யுள்ள 'மகாகவி இக்பால்' என்னும் சிறிய நூலை அச்சேற முன் படித்துச் சுவைக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததையிட்டு பெரிதும் மகிழ்ச்சிரேன்.

மகாகவி இக்பால் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு இறுதியில் தோன்றி, இருபதாம் நூற்றுண்டுத் தொடக்கத்தில் இப்புவியிற் புகழ் பெற்ற பெரியார்களுள் ஒருவர். அவர் பல துறைகளிலும் மேம்பட்டு சிறந்தவொரு மேதையாக விளங்கினார். அவர் பார்ப்பு மும் கவிஞராக மட்டும் விளங்கவில்லை, பெருந் தத்துவஞானியாய், சமுதாயச் சிற்பியாய், முன்மாதிரியான முஸ்லிமாய், முன்னில்லாத தனி முஸ்லிம் நாடெடான்று உருவாகுவதற்குக் கரு இட்ட காரண கர்த்தாவாய் விளங்கினார்.

இத்தகைய ஒரு பெரியாரைப் பற்றி அறிவது மிகப் பயன்தருவதாகும். உலக மகாகவி இக்பாலைப் பற்றி ஏராளமான நால்கள் பல மொழிகளிலும் வெளிவுந்துள்ளன. தமிழிலும் சில நால்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. எனினும் பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பயன்தரக் கூடிய முறையில் நூலென்று இதுவரை எழுதப்பட வில்லை. இக் குறையை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு, கவியரசு ஹலீம்தீன் எடுத்துள்ள அரிய முயற்சி மெச்கத்தக்கது.

தமிழ், ஆங்கிலம் - ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கவிதை இயற்றும் ஆற்றல் கொண்ட பிரபலமான கவிஞர் ஹலீம்தீன் தமக்கு இனிய தமிழ் சென் நடையிலும் வல்லமையுண்டு என்பதை இங்கு நிருபிக்கிறோம். அனேக காலம் ஆசிரியராய்ப் பணி புரிந்த அனுபவமுடைய இவர், மாணவர்களின் சுவைக்

கேற்பச் சுருக்கமாகவும் வாசிப்பதற்கு விறு விறுப்பான நடையிலும், இக்பாலின் பலவேறு பட்ட சிறப்பியல்புகளையும் வாழ்க்கையையும் எழுதியுள்ளார்.

பாடசாலை மாணவர்கள் மட்டுமின்றி பெரியவர்களும் வாசித்து மகிழலாம் 'மகாகவி இக்பால்' என்ற இந்தாலே. கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் பெரிதாகவே தெரிகிறது. இந்நாலில் இக்பால் பற்றிச் சிலர் எழுதியுள்ள சிறந்த கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளமை, மகாகவி இக்பாலுக்கு மேலும் மெருகூட்டுகிறது. அத்துடன் கவியரசு ஹலீம்தீனின் ஆங்கிலக் கவிதையும் இந்தாலுக்குப் புதுப் பொலிவைத் தருகிறது.

சுருக்கமாகச் சொல்லின் - மாபெரும் - கவிஞர் இக்பாலைப் பற்றி இலகுவில் அறிவதற்கு இந்தால் ஒரு சிறந்த திறவுகோலாய் அமையுமென்பது எனது திடமான நம்பிக்கை. பள்ளி மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, படித்தவர்கள் கூட மேதை இக்பாலை மறந்து வரும் இக்கால கட்டத்தில், அவரை நினைவு கூரும் விதத்தில் இவ் வரும் முயற்சியை மேற்கொண்டு கல்லூரின்னை தந்த கவியரசு. எம். எச். எம். ஹலீம்தீன், அவர்கள் உண்மையில் பாராட்டுக்குரியவரே.

மேலும் கல்லூரின்னையில் தமிழ் மன்றம் அமைத்து தாம் பிறந்த ஊருக்கும் தாய் மொழியாம் தமிழுக்கும் தம் இலக்கியப் பணியைப் புரிந்து "இலக்கிய உலா" வரும் எங்கள் அங்புக்கும் மதிப்புக்குமுறிய 'எஸ். எம்.' அவர்களே இந்தாலே வெளியிடும் செய்தி மிக மிக இனிமையானது. ஏனையோர்க்கும் முன்மாதிரி யானது.

எழுத்துப் பணியால் எங்களுக்கு பெயரும், புகழும் பரவத் தம்மாலியன்ற பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வரும் கவியரசு ஹலீம்தீன் அவர்களின் ஆக்கங்களுக்கு அணைவரும் ஊக்கப் நல்குவோமாக. வல்ல நாயன் அவரின் எழுத்தாற்றலை மேலும் மிகைப் படச் செய்வானாக.

எஸ். எஸ். எம். ஹனிபா.

தண்டி ரோட்

கல்லூரின்னை. 12. 3. 1987.

4

என்னுரை

தன்னினம் மட்டுமில்லை, இந்தத் தாரணையும் செழிக்க வேண்டும் மனிதாபிமானம் எங்கும் மலரவேண்டும், மகிழ்ந்தலைவரும் வாழ வேண்டும்

என்ற இலட்சிய நோக்கோடு என்னற்ற எழுச்சிக், கவிதைகளைத் தத்துவ முத்துக்களை இவ்வுலகிற்குத் தந்தார்.

சுறு சுறுப்போடு செயலாற்றத் தூண்டிய இன்கவி அல்லாமா இக்பால். இதனால், அவரை உலக மகாகவி என்றும் உரிமையோடு அழைக்கின்றனர். அவரைப் பற்றி - அவரின் கவியமுதம் பற்றி அருந்தமிழில் - ஆங்கிலத்தில் ஏனைய மொழிகளில் நூல்கள் ஏராளமுண்டு, எனினும் அவரின் வாழக்கை வரலாற்றை இலகுவில் பள்ளி மாணவர்கள் படித்தறியும் விதத்தில் எடுத்தி யம்பும் சிறு நூலொன்றை மகாகவி இக்பால் என்ற மகுடத்தில் எழுதித் தருமாறு மூலில் தேசிய எழுத்தாளர் கவுன்சிலின் பொதுச் செயலாளரான எனது அன்பினிய நண்பரும் நாவலாசி ரியரும், கவிஞருமான ஜனுப் எஸ். ஐ. நாகூர் கவி அன்போடு வேண்டினார். பல தமிழ் ஆங்கில நூல்களை உசாத் துணையாகக் கொண்டு, சில தினங்களில் இதை எழுதி முடித்தேன். பார்புக மும் பாவேந்தர் இக்பாலின் பரந்த விரிந்த ஆழமான வரலாற்று ஆழியிலே கொஞ்சம் அள்ளி எடுத்த வரலாற்றுச் சுருக்கம் அல்லது ஓர் அறிமுகமே "மகாகவி இக்பால்." எனினும், இக்பால் என்றால் யார்? என்ற வினாவுக்கு விடை தெரியாது தவிக்கின்ற அதிகமான பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஓரளவு இச்சிறு நூலின் மூலம் விளக்கம் சிடைக்கும் என நம்புகிறேன், அத்தோடு பயன் கருதி சட்டத்தரணி அல்லாஜ் எஸ். எம். ஹனிபா, ஆசிரியை திருப்புவெளியிலா ஹலீம்தீன் ஆகியோரின் கட்டுரைகளை யும் கவிஞர் திலகம் மர்ஹாம் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்கள் இயற்றிய 'இக்பால் இதயம்' என்ற நூலிலிருந்த இளைஞர் களுக்குப் பயன் தரும் சில கவிதைகளையும் இந்தால் வின்

பிற்பகுதியில் இனைத்துள்ளேன் எழுத்துப் பணிக்கு ஈந்துவப் பதுவே என் நிறைவு என்ற நோக்கோடு பணி புரியும் கல்வுகின்னை தமிழ் மன்ற நிர்வாகி எஸ். எம். அவர்கள் இந்துஸ்லீல் அச்சில் மலரச் செய்வதற்கான அத்தனை முயற்சிகளையும் மேற் கொண்டுள்ளார். கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியின் அதிபராயிருந்த இக்பால் அபிமானி அறிஞர் மர்ஹும் அல்ஹாஜ், எ. எம். ஏ. அலீஸ் அவர்களின் மாணவரும், தற்பொழுது கல்வுகின்னை அல்மஞர் மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபருமான ஜனைப் பௌ. எல். எம். ஹனிபா B.A. அழகிய அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். அச்சுக்காகப் பிரதிபண்ணுவதில் மகன் பாத்திமா பலீஸ் உதவிஞர். அட்டையை எம்- எஸ். எம். நஸார் அழகு படுத்திஞர். ரோயல் பிரின்ட்ஸ் அச்சகத்தார் அரும்பணி ஆற்றியுள்ளார் ஆதலால் கூட்டு மொத்தமாய் அனைவருக்கும் என் அன்பு கணிந்த நன்றியை சமர்பித்து அகம் நிறைகிறேன். அல்லும்துவில்லாவும் 'தாருல்ஹஜர்'

வாப்புக் கண்டு காடின்ஸ்,
கல்வுகின்னை. 15. 6. 1987. எம். எச். எம். ஹவீம்தீன்

அல்லும்துவில்லாவும்

எவரும் எதையும் சொல்லட்டும்

எப்படியும் என்னை எடைபோட்டும்
கவலை கொள்ளேன் என்றாலும்

கருணை யாளனிறை அருளால்
துவளா தென்றும் என்பேறு
தொடரும் எழுத்துப் பணியையே
நவிலவேன் இதனை நித்தமுமே
நிறைவாய் அல்லும்து லில்லாவை

தோற்றமும் பரம்பரையும்

அன்று ஒன்றிணைந்த நாடாக விளங்கியது இந்தியா. அதன் ஓர் அங்கமாக இருந்தது பஞ்சாப் என்னும் மாகாணம். அதை பாஞ்சால நாடு என்றும் அழைப்பார். அதன் எல்லையிலே அமைந்திருப்பதே சியால்கோட் என்னும் நகரம். இன்று உலக மகாகவியாக மதிக்கப்படுகின்ற ஸேர் அல்லாமா இக்பால் அவர்களின் பிறந்தகம்தான், சீர்மிகும் இச் சியால்கோட். (1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14 மாதம் 14ஆம் திகதி 'பாகிஸ்தான்' என்ற இல்லாமியத் தனி நாடு உருவாக்கப்பட்ட பின்னர், பஞ்சாப் பின் மேற்குப் பகுதியும் பாகிஸ்தானேடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது)

இன்று நேற்றல்ல, சமார் 114 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே..... ஆம்! 1873 ம் வருடம் பெரவரி மாதம் 22 ம் நாள் ஆச்சரியம் தரும் சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. சியால்கோட்டில் சிறப்போடு விளங்கினார் ஷேக் நூர் முஹம்மது என்ற பெரியார். அவர் மார்க்கப் பற்று மிக்கவர். அப்பெரியார் ஓர் அருமையான கனவு காணுகிறார்.

ஆகாய வீதியிலே
அழகிய வெண்புருவான்று
அங்குமிங்கும் வட்டமிட்டுப்
பறந்து கொண்டிருக்கிறது.
கண் சிமிட்டாது இந்த
வண்ணக்காட்சியை அண்ணாந்து
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.
என்ன அதிசயம்? அடுத்த கணம்
அவ்வெண்புரு மெதுவாக அவர்
மடியிலே வந்து அமர்கிறது.
மறுகணம் இக்கணவு கண்டு
விழித்த அவரின் மடியிலே

'குவா குவா' என்று அழுகுரல்
எழுப்பிய ஓர் ஆண் குழந்தையைக்
கொண்டு வந்து வைக்கிறான் ஒரு
மருத்துவ மாது.

இவ்வரும் குழந்தைதான் முறைம்மது இக்பால்.. தமது இளைய
மகன் எதிர் காலத்தில் பெரிய அறிஞராகவும் புகழ் பூத்த கவிஞராகவும் திகழ்வார் என எண்ணியோ....என்னவோ....தமது
அன்புச் செல்வத்துக்கு முறைம்மது இக்பால் எனப் பெயர் குட்டினார் தந்தை. 'இக்பால்' என்றால் புகழ் என்பது பொருளாகும்.

கவிஞர் இக்பாலின் முதாதையர் எழில் கொழிக்கும் கஷ்மீரைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் பிராமண குடும்பத்தில் விறந்தவர்கள்.

ஏறத்தாழ இருநூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு சூபி (முஸ்லிம் ஆத்மங்கான்) யின் போதனையால் அவர்கள் வற்புறுத்தலெலுமின்றி விரும்பி இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். சன்மார்க்க நெறிகளைக் கடுகளவும் கைவிடாது பின் பற்றி வந்தனர். இந்தப் பரம்பரையில் ஜந்தாவது தலைமுறை தான் கவிஞர் இக்பால் அவர்கள். இன்று கூட இவரின் குடும்பத்தினர் பலரும் ஆழ்ந்த மார்க்கப் பற்று உடையவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

பாலகன் - இக்பால்

வளரும் யயிரை முளையிலே தெரியும் என்பது போல் பாலகன் இக்பால் எதிர் காலத்தில் பார் போற்றும் பாவளனுய் வருவான் என்பதற்கான அறிகுறிச்சன் தென்பட்டன.

சறு சறுப்பும், துடிதுடிப்பும் படிப்பில் ஆர்வமும் உள்ள சிறுவனுய் இக்பால் விளங்கினார். அருமைப் பெற்றேருகும் அன்பு மகனின் அறிவுத் திறனை உணர்ந்தனர். ஏனைய பஞ்சாப் சிறுவர்களைப் போல் திடகாத்திரமான தேக வலிமை இக்பாலுக்குமிருந்தது. சிறுவயதிலேயே நல்லெராமுக்கம், நன்னடத்தை, பொய் பேசாமை, போன்ற நல்ல இயல்புகள் இவரிடத்தில் காணப்பட்டன. எதையும் நன்கு ஆராயும் ஆய்வுக்கம் இவரிடம் இருந்தது.

ஒரு முஸ்லிம் ஞானியின் உபதேசத்தால், தாமாகவே இஸ்லாத்தைத் தழுவினார் இவரின் முதாதையொருவர். அவர் ஒரு காஷ்மீர்ப் பிராமணப் பண்டிதர். இக்பால் அலாதியான அறிவுத் திறன் உடையவராக விளங்குவதற்கு இவருடைய பிராமண பரம்பரை ஒரு காரணமாகும். பிற்காலத்தில் இதைப் பற்றி இக்பாலே பல முறை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முதன் முதலாக இவர் மதரலாவில் சேர்ந்து குர்ஆனை முழுமையாக ஓதி முடித்தார். பின்னர் இக்பால் ஓர் ஆரம்பப் பள்ளியில் சேர்ந்தார். அதையடுத்து ஒரு நடுநிலைப் பாடசாலையில் தமது படிப்பைத் தொடர்ந்தார். பசீட்சைகளில் திறமையான சித்தி அடைந்ததினால் இவருக்கு புலமைப்பரிசில் (ஸ்கொலர்சிப்) வழங்கப்பட்டது.

பள்ளி மாணவன்

இப்பொழுது பன்னிரண்டு வயதுப் பள்ளிமாணவன் இக்பால் புலமைப் பரிசில் பெற்று உயர்தரப் பள்ளியில் படிக்கும் காலம். எப்பொழுதும் நேரந்தவருமல் பாடசாலைக்கு வரும் மாணவன் இக்பால், அன்று மட்டும், சிறிது தாமதித்து வந்து விட்டார். இதை அவதானித்த அவரின் ஆசிரியர் “ஏன் இக்பால் இத்தனை தாமதம்? என்று வினவினார்.

‘இக்பால் தாமதமாகத்தானே வரும்’ என்றார். அரும்பும் அறிவு மலர் இக்பால். ‘புகழ்’ என்ற பொருளைத் தரும் வார்த்தையைப் பொருத்தமான முறையில் தம் மாணவன் பிரயோகித்ததைக் கண்டு ஆசிரியர் பிரமித்தார். ஏனென்றால், ‘இக்பால்’ (புகழ்) தாமதமாகித்தானே வரும்.

அவர் கல்வியில் கண்ணுங்க கருத்துமாயிருந்தார். வெறும் புத்தகப் புச்சியாய் இருக்க விரும்பவில்லை: அறிவு மலர், மலர் ஆக்கங்களும் உருவாக வேண்டும். சீர் கல்வியைக் கற்ற பின்னர் அதைச் செயலிலும் காட்ட வேண்டும் என்ற உயர்ந்த இவட்சியம் அவருடைய பிஞ்சு நெஞ்சத்திலே வெருன்றியிருந்தது.

அதிகமாக அறிவு நூல்களையே வாசிப்பார். ‘நல்ல நூல்களே நலமானாக்கரின் நண்பர்கள்’ என்பதற்கிணங்க நடந்து கொண்டார். வாசிப்பதன் மூலமும் இலகுவில் வளமான அறிவைப் பெறலாம் என்ற இரகசியத்தை அறிந்து வைத்திருந்தார். கெட்ட மாணவர்களுடன் சேர்ந்து அலைந்து திரிய மாட்டார். தாம் படித்தவைகளை, வாசித்தவைகளை சுக மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வார். சளைக்காது உரையாற்றுவதிலும் வாதாடுவதிலும் வஸ்லவர் என இக்பால் மதிக்கப்பட்டார்.

பட்டதாரி

அள்ளிப் பருகப் பருக வெள்ளம் போல் பெருகி வரும் அறிவு, பள்ளி மாணவருடைய இக்பாலுக்கு அமிர்தமாக இனித்தது. மென்மேலும் அறிவு ஞானம் பெற வேண்டும் என்ற தணியாத தாகம் அவரை விவேகமுள்ள மாணவருக ஆச்சியது.

பள்ளிப் படிப்பில் மட்டும் இவர் திறமை பெற்றுத் திகழ வில்லை. விளையாட்டு மல்யுத்தம் போன்ற ஏணை கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

கல்லூரி நுழைவுத் தேர்வில் முதல் தரமாகத் தேறினார். இதனால் சியால்கோட்டிலுள்ள ஸ்கோட்டிஷ்மிசன் சல்லூரியில் இலகுவில் சேர்ந்து, கல்வி கற்பதற்கு அனுமதி கிடைத்தது. அங்கும் தம் மத கலாச்சார ஒழுக்க நெறிகளில் அணுவும் மாறுபடாது நடந்து கொண்டார்.

இங்கு கல்வி பயிலும் போதுதான் அரபி ஞான வல்லுனரான மீர் ஹஸனின் தொடர்பு இளைஞர் இக்பாலுக்கு ஏற்பட்டது. இக்பாலின் மதி நுட்பத்தைக் கண்ட மீர் ஹஸன் அவரைத் தமது அபிமான மாணவன் என்பதை விட மதிப்புக்குரிய ஒரு சினேகிதனாகவே மதித்தார். இல்லாமிய கலாசாரம் இலக்கியம் இவைகளில் அதிக ஆர்வம் இக்பாலுக்கு ஏற்படுவதற்கு இவர் தான் முக்கிய காரணமாயிருந்தவர்.

சியால்கோட்டில் சீரான கல்வியைப் பெற்ற இக்பால் உயர்

படிப்புக்காக லாகூர் சென்றூர். லாகூர் அரசினர் கல்லூரியில் மாணவராகச் சேர்ந்தார். தமது அபார திறமையினால் பி. எ. பரீட்சையில் முதன்மையாகத் தேறினார். தங்கப் பதக்கமும் பெற்றார். இங்கும் ஆங்கில அறிஞர் ஒருவருடன் தொடர்பு கொள்ளும் அதிர்ஷ்டம் இக்பாலுக்குக் கிடைத்தது. இவர்தான் பேராசிரியர் டி. டபின்யூ ஆர்னல்டு என்பவர். அவிகார் சர்வகலாசாலையில் ஆசிரியராக இருந்தவர். இல்லாத்தைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்தவர். இல்லாம் உலகத்தில் பரவிய விதத்தைப் பற்றி விரிவான நூல் எழுதியவர்.

இவரும் இக்பாலை ஒரு மாணவனுக்க் கருதவில்லை. உற்ற நன்பனையே எண்ணிப் பழகினார். அறிஞர் ஆர்னல்ட்டுவின் அண்ணியோன்னியத் தொடர்பு தத்துவசாஸ்திரத்தில் இக்பால் அதிக அக்கறையும் ஊக்கமும் கொள்ளுவதற்கு உதவியது. தத்துவசாஸ்திரத்தை விசேஷமாகப் பயின்றார்.

பல்கலைக் கழகப் படிப்பின் உச்சகட்டமான எம். ஏ. பரீட்சையிலும் 1899 ம் வருடம் விசேட சித்தியடைந்தார். முதன்மையாகத் தேறியமைக்காகப் பரிசும் தங்கப் பதக்கமும் பெற்றார்.

ஆசிரியர் இக்பால்

கல்வியறிவு என்பது, கரை இல்லாதது, அது கடலை விடவும் பரந்தது; விரிந்தது; ஆழமானது. அத்தகைய அரும் பெரும் அறிவு நீரை ஓரளவு அள்ளிப் பருகினார் இக்பால்.

இப்பொழுது இருபத்தியேழு வயது நிரம்பிய எம். ஏ. பட்டப்பட்டதாரி இக்பால். இவரின் கல்வித் தகைமையையும் திறமையையும் பலரும் பாராட்டினார்.

அல்லாஹ் அருளால், லாகூர் ஓரியண்டல் கல்லூரியில் சரித்திரம், தத்துவசாஸ்திரம் ஆசியவற்றில் விரிவுரையாளராகப் பதவி ஏற்றார், பின்னர் லாகூர் அரசினர் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் தத்துவசாஸ்திரம் - இவைகளுக்கு உதவிப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

ஆசிரியப் பணி புனிதமானது. பொறுப்பு வாய்ந்தது. அறிவு

புகட்டுவது பெரும் சேவைக்கு ஒப்பானது, இவற்றை நன்கு உணர்ந்த ஆசிரியர் இக்பால் தாம் பெற்ற அறிவை தம் மாண்களுக்கும் நல்ல முறையில் போதித்தார். இதனால் - அனைவரும் நல்லாசான் இக்பாலின் பணியை நயந்து போற்றிளர்; பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர்.

மேல்நாட்டில் மேதை இக்பால்

கல்வியின் எல்லையைக் காணுது தவித்தார் இக்பால். இன் னுமின்னும் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற ஊக்கம் அவரின் உள்ளத்தில் நிமிர்ந்து நின்றது.

தமது தலையாத ஆவலைத் தம் சகோதரர் அதா முஹம்மதிடம் தெரிவித்தார். அவரின் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்தன.

ஆறு வருடங்கள் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்த இக்பால். 1905ம் ஆண்டு மேற்படிப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்றார். அங்குள்ள கேம்பிறிடஜ் சர்வகலாசாலையில் மாணவனுக்கச் சேர்ந்து தமது அறிவியல் ஆராய்ச்சிகளை நடத்தினார். அங்கு மிக உயர்ந்த பட்டம் (பின்ச. டி.) பெற்றார். பின்னார் ஜெர்மனிக்குச் சென்றார். அங்குள்ள மியனிச் சர்வகலாசாலையில் 'பாரசிகத்தில் தத்துவ சாஸ்த்திர வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பில் ஆங்கில மொழியில் தாம் எழுதிய தத்துவ ஆராய்ச்சி நூலைச் சமர்ப்பித்தார். அறிஞர் இக்பாலின் அற்புதமான ஆற்றலைப் பாராட்டி அவருக்கு அங்கு கலாநிதி (டாக்டர்) பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

மின்னடும் அவர் இலண்டன் திரும்பினார். 'விங்கன்ஸ் இன்' என்ற சட்டக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்து பரிஸ்டர் (வழக்கறிஞர்) பட்டம் பெற்றார். இலண்டன் சர்வகலாசாலையில், கறிஞர் ஆசிரியர் - பேராசிரியர் ஆர்னேல்ட்டுவின் ஸ்தானத்தில் அவரின் ஆசிரியர் - பேராசிரியர் ஆர்னேல்ட்டுவின் ஸ்தானத்தில் அரபு மொழியின் பிரதான பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

இக்பால் இலண்டனில் இருக்கும் போது இல்லாமிய மார்க்கப் பணியிலும் ஈடுபட்டார். ஏனைய முஸ்லிம் நாடுகளைச்

சேர்ந்த இல்லாமியச் சோதரர்களுடன் ஒன்றீண்டிது, இல்லாமிய சமய முன்னேற்றத்துக்கான தொண்டுகள் புரிந்தார். இல்லாத்தில் சில அம்சங்கள் என்ற தலைப்பில் அவர் அரிய சொற்பொழிவொன்றும் ஆற்றினார். ஆங்கிலேயர் அனைவரையும் இது வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

இலண்டன் லுள்ள டைப்ஸ், டெய்லி நியூஸ், ஸ்டாண்டர்ட் டெயலிமிரர், மோன்ன் போஸ்ட் ஆகிய பிரபல பத்திரிகைகள் இவரின் சொற்பொழிவுகள் முழுவதையும் பிரசரித்தன. இச் சம்பவத்தின் பின்னர் இங்கிலாந்தில் பட்டமீட்சீல் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அறிஞர் இக்பாலின் புகழ் பரவியது.

மேல் நாட்டில் மூன்று வருடங்களைச் சுழித்தார், மேதை இக்பால். ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுள்ள பல நாடுகளுக்குச் சென்றார். சர்வகலாசாலைகள், கல்வி நிலையங்கள், நூல் நிலையங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் சென்றார். அங்குள்ள அறிவு நூல்களைய் பயன்படுத்தித் தம் அறிவை மேலும் விருத்தி செய்து கொண்டார்.

பிரபல ஆசிரியர்களின், அறிஞர்களின், ஆராய்ச்சியாளர்களின் நெருங்கிய தொடர்பையும் நேசத்தையும் இக்பால் பெற்றார். இதனால் இவரின் அறிவு மென்மேலும் வளர்ந்தது, ஆற்றலும் பெருகியது.

இந்தியாவில்....

மூன்றுண்டுகளின் பின் (1908ம் ஆண்டு) இக்பால் முதிர்ந்த அறிவோடு மேல் நாட்டிலிருந்து இந்தியா திரும்பினார்.

மேல் நாட்டில் பெற்ற பரந்த அறிவும் பெருத்த அனுபவங்களும் இக்பாலை நல்ல முறையில் சேவை செய்யத் தூண்டின, இவர் இலண்டனிலிருந்து இந்தியா திரும்பியது, லாகூரில் வழக்கறிஞர் தொழிலை ஆரம்பித்தார். ஏனைய வக்கீல்சளை விட வாய்மையும் நேர்மையும் உள்ளவராக இங்கால் விளங்கினார், என்றாலும் மூன்று வருடங்கள் மட்டுமே வழக்கறிஞர் தொழில் பார்த்தார்.

1922ம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இவரின் இலக்கியத்

திறமையையும், தொண்டு உணர்வையும் கண்டு இவருக்கு ஸேர் பட்டம் வழங்கி கெளரவித்தது. ஆயினும் இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வீரர் இக்பால் இதைப் பெரிதாகக் கருதவில்லை, தேசப்பற்றும் தேசத்தின் விடுதலையுமே அவரின் முச்சாக இருந்தன.

1926ம் ஆண்டு இக்பால் பஞ்சாப் சட்ட சபை அங்கத்தவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், விவசாயிகளின் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக தயங்காது போராடினார்.

1928ம் ஆண்டு இக்பால் சென்னை வந்தார். இல்லாமிய இளைஞர்களுக்கு பயன் படும்வகையில் ஆறு சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். பின்னர், 1929ம் ஆண்டு பங்களூர், மைசூர், வைதராபாத், அவிகார் ஆகிய இடங்களுக்கு விஜயம் செய்தார். தமது பேச்சாற்றல் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றார்.

1930ம் ஆண்டு அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் தலைவராகவும், முஸ்லிம் மகாநாட்டுத் தலைவராகவும் இக்பால் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இதே ஆண்டில், அலஹாபாத்தில் முஸ்லிம் லீக் மகாநாடு நடைபெற்றது. அப்பொழுது, அல்லாமா இக்பால் ஆற்றிய சொற்பொழிவு அனைவரையும் சிந்திக்கச் செய்தது.

'முஸ்லிம்கள் பெரும் பான்மையாக உள்ள வட மேற்கு மாகாணங்கள் ஒரு தனி நாடாக ஆக்கப்பட வேண்டும்' என்ற நல்ல கருத்தை இக்பால்தான் முதன் முதலில் வெளியிட்டார். அவர் கண்ட அந்த ஆசைக் கனவைத்தான் காயிதே ஆஸ்ம முஹம்மதவி ஜின்னஹ் கன்ய வைத்தார். அதுவே இன்று சுமார் பத்துக் கோடி முஸ்லிம்களை கொண்ட தனி இல்லாமிய நாடாகப் பாகிஸ்தான் என்ற பெயரோடு விளங்குகிறது.

அரசியல் துறையிலும் இக்பால் வல்லவராய் விளங்கினார். 1931ம் ஆண்டு இலண்டனில் நடைபெற்ற வட்டமேஜை மகாநாட்டிற்கு, இவரும் ஒரு பிரதிநிதியாகச் சென்றார் இலண்டன் செல்லும் வழியில் பைத்துல் முகத்தில் சென்றார். பலஸ்தீன் இல்லாமிய மகாநாட்டிலும் கலந்து கொண்டார். வட்டமேஜை மகாநாட்டின் போது ஆகாகான், முஹம்மதவி ஜின்ன ஆகியோடன் அடிக்கடி முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம் பற்றியும், இந்திய விடுதலைப் பற்றியும் கலந்துரையாடினார். அரும் ஆலோசனைகளையும் கூறினார்.

அன்மை நாடான ஆப்கானிஸ்தானுக்கு 1933ம் ஆண்டு இவர் சென்றார். சர்வகலாசாலைக் கல்லியில் சீர்திருத்தங்கள் செய்வதற்கு ஆலோசனை பெறுவதற்காகவே ஆப்கானிய அரசாங்கம் அறிஞர் இக்பால் அவர்களை வரவழைத்தது.

அருந்தந்தை இக்பால்

இளைஞர் இக்பால் முறையே மூன்று மணிவியரைத் திருமணம் செய்தார். முதல் மணிவிக்கு அப்தாப் இக்பால் என்ற ஓர் ஆணும், ஒரு பெண் மகனும் பிறந்தனர். தமது முதல் மணிவிகாலமான பின்னர், இரண்டாவது திருமணம் செய்தார். ஜாலீத் இக்பாலும், முனீரா பானுவும் இரண்டாம் மணிவியின் குழந்தைகள். மூன்றாவது மணிவிக்கு குழந்தைப் பேறு இல்லை. திருமணமாகி ஐந்து ஆண்டுகளில் இவர் இறந்து விட்டார்.

இக்பாலின் இரண்டாவது மணிவி 1935ம் ஆண்டு காலமானார். அப்பொழுது ஜாலீதுக்கு வயது பதினெண்று, முனீராவுக்கு வயது ஐந்து.

தாயற்ற குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஒரு ஜெர்மனியத் தாதியை ஏற்பாடு செய்தார். தமது குழந்தைகளிடத்தில் அளவற்ற அன்பும் பாசமும் வைத்திருந்தார். இளையமகன் ஜாலீதுக்கு அடிக்கடி அறிவுரைகள் வழங்குவார். பயனுள்ள புத்திமதிகள் கூறுவார். அருமை மகள் முனீராவிடம் அளவுகடந்த அன்பு காட்டினார். உலகில் எனக்குள்ள ஒரே நன்பன் முனீராதான் என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

இல்லாமிய வீரர்களின் வரலாறுகளையும், மார்க்கக் கடமைகளையும் தம் பிள்ளைகளுக்குக் கூறிக் கொண்டே இருப்பார். மகன் ஜாவீது அழுவதைக் கண்டால் ‘‘நீ ஒரு ஆண் மகன், ஆண் மகன் அழமாட்டான் என்பதை நீ ஞாபகப் படுத்திக் கொள்’’ எனத் தெரியமுட்டுவார்; அருந்தந்தை இக்பால்.

இனிய பண்புகள்

சிறு வயதிலேயே இக்பால் சிறந்த ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்றினார். இல்லாமிய வழி முறைகளை நன்கு மதித்தார். மிகவும் எளிய வாழ்க்கையையே நடத்தினார். தொழுகையில் மிகவும் பேணுதலாயிருந்தார். பிற்காலத்தில் கஹஜ்ஜை(இரவு) தொழுகையையும் தவறாது நிறைவேற்றி வந்தார் இன்களி இக்பால்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது அளவில்லா அன்பும் பற்றும் வைத்திருந்தார். அவரின் ஒவ்வொரு கருத்திலும் குர் ஆனின் குரல் ஒலிக்கும். ‘‘உன் அறிவை நூல்களின் தாயால் (குர் ஆன்) நிரப்பு’’ எனத் திருகுர் ஆனைப் பற்றி உயர்வாகக் கூறுவார் மனதிறைவோடு. கண்களிலே நீர் மல்கத் தினமும் திருக்குர் ஆனை ஒதுவது இவரின் பழக்கமாகும். எதையிட்டும் பெருமை அடையாட்டார். தம்மை ஒரு முஸ்லிம் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை கொள்வார்.

இவர் ஆடம்பரத்தை வெறுத்தார். விளம்பரத்தையும் வெறுத்தார், அகங்காரம் கொண்டலைபவர்கள் எவராயிருந்தாலும் சரி, ஏனான்மாய் வெறுத்து ஒதுக்கினார்.

இக்பால் ஓர் ஒப்பற்ற கவிஞர்; சியால்கோட் தந்த சிந்தனைச் சிற்பி, மேலை நாடே போற்றிய மேதை; அறிவு முதிர்ந்த தத்துவ ஞானி. இருந்தாலும் இவரிடம் தலைக்கணம் இம்மியளவும் இருக்கவில்லை அடிக்கடி தம்மை ஒரு ‘பக்கீர்’ என்றே மிகவும் தாழ்வாகக் கூறிக் கொள்வார்,

அலீ பக்ஷி என்பவர் இக்பாவின் அன்புக்குரிய பணியாள். எவ்வித பேதமும் காட்டமாட்டார். தம் குடும்பத்தில் ஒருவராகவே மகாகவி அவரை மதித்தார்.

மாங்களி என்றால் மகாகவிக்கு மிக மிக விருப்பம் மாம்பழுத்தை பிரியத்தோடு சாப்பிடுவார். சிலவேளைகளில் சினேகிதர்களை அழைத்து மாம்பழு விருந்து கொடுத்து மகிழ்வார்.

வசதியிருந்தும் வாய்ப்பிருந்தும் இக்பால் சாதாரண வாழ்க்கையில் தான் இன்பம் கண்டார். ஆடை அணிகலன்களில் மட்டுமல்ல, உணவில் கூட அவர் சாதாரண முறையையே விரும்பினார்.

‘‘தந்தை மிக, மிக எனிய வாழ்க்கையே வாழ்ந்தார். ஒரு சட்டை, ஒரு வேஷ்டி, தலையை மூடிக் கொள்ள ஒரு துவாலை ஆண்டவைன்த தொழும்போது இதுதான் அவரின் உடை’’ என மகாகவி இக்பாவின் அன்பு மகன் ஜாவீது இக்பாலே கூறுகிறார்.

மேல் நாட்டில் அறிவு மிஞ்சியகால் நாகரிகமும் மிஞ்சியது. ஆனால் கிழக்கில் அன்புதான் மேலோங்கி நிற்கிறது என்று கூறிய இக்பால், மேல் நாட்டு வாழ்க்கை முறைகளை கடுமையாகக் கண்டித்தார். மேல் நாட்டில் கல்வி பயின்றாலும் கடுகளவும் ஐரோப்பிய வாழ்க்கை முறைக்கு அவர் என்றும் அடிமையாக வில்லை. ‘‘அன்புதான் வாழ்வின் ஜீவ ஊற்று’’ என்ற அடிப்படையில் இல்லாமியன் என்ற தனித்துவத்தோடு வாழ்ந்தார்.

இவர் தமது தந்தையிடத்தில் மிகுந்த மதிப்பும், மரியாதையும் வைத்திருந்தார். அவரின் ஒவ்வொரு நல்லுபதேசத்தையும் நல்ல முறையில் ஏற்று நடந்தார். அன்னை என்றால் அருங்கவி இக்பாலுக்கு உயிரிலும் மேலானதாகும், இவரின் தாய் காலமானதும், அதிக வேதனை அடைந்தார். ஏதோ இழக்க முடியாத ஒன்றை இழந்தது போன்று துன்பமும், துயரமும் அடைந்தார். கருணையும், கரையில்லாத அன்பும் பூண்டு அன்புத்தாயை எண்ணிப் பார்க்கிறார். உலகில் மனிதனுய் வாழ்வதற்குமாபெரும் கவிஞருய் மாறுவதற்கு பாலமுதம் ஊட்டும் போதே வழி அமைத்த ஆருயிர்த் தாயை நினைத்து நினைத்து நெஞ்சம்

கலங்குகிறோர். அவர் பாடிய இரங்கற்பா மூலம் அதை இலகுவில் அறியலாம்.

“அம்மா நீ தந்த பயிற்சியல்வா,
இன்று நான் புகழ்பெற உதவிற்று;
என்முன்னேர் குடும்பம் யாவரும் அறிவதாயிற்று;
என் வாழ்க்கை என்னும் ஏட்டிலே
நீ ஒரு பொன் ஓலையாக மினிர்கிறோய்;
அந்த ஓலை, நெடுகிலும் எனக்கு
மத்தையும் உலகவாழ்க்கையையும் போதித்தது..”

மகாகவி இக்பால்

உலகத்தில் கவிஞர்கள் தோன்றுத நாடோ சமூகமோ இல்லை; கவிஞர்கள் மக்களின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றனர். சமூகத்திலுள்ள குற்றம் குறைகள் அதர்மம் அநீதி போன்றவற்றைப் போக்குவதற்குப் பாடு படுகின்றனர். மக்களைப் பாடல்களின் மூலம் தட்டி எழுப்புகின்றனர்.

கவிஞர் உருவாக்கப்படுவதில்லை, அவன் பிறக்கிறோன். இறைவன் தான் கவி இயற்றும் ஆற்றலை அவனுக்குக் கருவிலேயே கொடுத்து விடுகிறோன். இதனால் தான் “கருவிலேயே திருப் பெற்றவன் கவிஞர்” எனக் கூறுகிறோம்.

பாரத நாடு என அழைக்கப்பட்ட இந்தியாவிலும் அக்காலத்தில் தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கணம் இவைகளின் வளர்ச்சிக்காகத் தொண்டு புரிந்த கவிஞர்கள் அனேகர் வாழ்ந்தனர். திருவள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோ புகழேந்தி, ஒளவையார், உமறுப்புவர் போன்ற பல புலவர்கள் இருந்தனர்.

இருபதாம் நாற்றுண்டில் இந்தியாவின் தென் பகுதியில் (தமிழ் நாட்டில்) புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி தோன்றினார். வங்க நாட்டில் ரவீந்திரநாத் தாகூர் தோன்றினார், வட நாட்டில் மகாகவி இக்பால் தோன்றினார்.

பள்ளி மாணவனுய் இருக்கும் போதே இவர் கவி பாட மூர்பித்தார். முதன் முதலில் தமது பதினேழாவது வயதில் கவி மழை பொழிந்தார். அவரின் கன்னிப் பாடல், தாய் மொழியிசும் உருவில்தான் அமைந்தது. அதையடுத்து வளமிக்க பாரசீகமொழி பஞ்சாபி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் கவிதைகள் இயற்றினார். கட்டுரைகள் எழுதினார். அரபு, ஜெர்மன், லத்தீன் போன்ற மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினார்.

ஆரம்ப காலங்களில் வேதனை உணர்வு தரும் கவிதைகளைப் பாடினார். பலரையும் இப்பாடல்கள் கவர்ந்தன. காலம் செல்லச் செல்ல மக்களை எழுச்சியுறச் செய்யும் பாக்களைப் பாடினார்.

‘‘கோழைகள் பெருவீரராவாரா;
குணமற்றேர் நற்சீலராவாரா;
ஏழைகள் அருட் செல்வராவாரா;
இக்பாலின் கீதங்கள் கேட்ட பின்’’

என கவிஞர் இக்பாலின் கவிதைகளின் சிறப்பை ஓர் அறிஞர் குறிப்பிட்டார். இவரின் கவிதைகளில் நாட்டுப்பற்று, விடுதலை வேட்கை, இல்லாமிய ஏகத்துவக் கொள்கை, மனிதாபிமானம் இவைகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

இவருடைய கவிதை ஆற்றலை ஊக்குவித்தவர்கள் ஸேர் அப்துல் காதர், ஸேர் தோபஸ் ஆர்னூல்டு ஆகியோர்களே.

பாரசீக நாட்டின் பேரறிஞர், தத்துவ மேதை ஜலாலுத் தீன் றாமி அவர்களையே, இக்பால் தமது ஞான குருவாகக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் குருவையும் மிஞ்சிய சிஞ்யனுய் இக்பால் கவிதை வானில் சிறகடித்துப் பறந்தார்.

கவிதைகள் எழுதுவதற்காக அவர் சிரமப் படவில்லை, சயமாகவே கவிதை அவரின் உள்ளத்தில் உறந்தெடுக்கும். நள்ளிரவில் கவிதை வெள்ளாம் அவரின் இதயத்தில் பெருக்கெடுத்து ஓடும், அவற்றின் முதலடிகளைக் குறித்துக் கொள்வதற்காக எப்பொழுதும் தலையணக்குக் கீழே பெங்கிலும் தாஞ்சும் வைத்திருப்பார்.

சில வேளைகளில் இரவு முழுதும் விழித்திருந்து கவிதை எழுதுவார். ஓர் இரவில் சாதாரணமாக முந்நூறு செய்யுட்கள்வரை எழுதி முடிப்பாராம்.

கவிஞர் இக்பால் ஹாஸ்ய உணர்வுடன் கவிதைகள் எழுவதிலும் கை தேர்ந்தவர். ஒருமுறை ஆண்களின் வீரமற்ற நிலையை விளக்க விரும்பிய கவிஞர், ‘‘இனி எதற்காகப் பெண்கள் முகத்திரை இட வேண்டும்? ஆண்கள் தான் பெண்களாகி விட்டார்களே என்று எழுதினார்.

‘‘நீ வெற்றி அடைய நேர்ந்தால் உன் கல்வியை இல்லாத்துக்காகவே பயன் படுத்து’’ என இக்பாலின் அருமைத் தந்தை அவர் கல்லூரியில் பயில்வதற்காய்ச் செல்லு முன் புத்திமதி புகட்டினார்.

அந்த அறிவுரை இக்பாலின் இளம் இதயத்தில் நன்கு பதிந்துவிட்டது. அதனால்தான் அவரின் ஒவ்வொரு பேச்சும், முச்சும், கவிதையும், சுருத்தும் இல்லாமிய மணம் கலந்ததாய் இருந்தன. ‘‘நான் இல்லாததுக்காகவே சேவை செய்து வருகிறேன்’’ என்று பின்பு ஒரு முறை தம் தந்தையிடம் கூறினார்.

கவிதை இயற்றும் ஆற்றலோடு கவிதையை இசையோடு பாடும் இனிய குரலையும் இறைவன் இக்பாலுக்கு அளித்திருந்தான். பொது மேடைகள், கவி அரங்கங்கள், கலையரங்குகள் அனைத்திலும் கவிஞர் இக்பாலின் கவியோசையைக் கேட்கலாம், ஆயிரமாயிரம் இரசிகர்கள் அபிமானிகள், அன்பர்கள், அவரின் கவிதை ஆக்கத்துக்கு வலுவுட்டினர்.

இல்லாமிய சமூகத்துக்காக மட்டும் அவர் பாடவில்லை. உலக மக்கள் எல்லோருக்காகவும் பாடினார். பல மொழிகளிலும் பாடினார். அல்லாமா இக்பாலின் கவிதைகள் கிழக்கில் மட்டுமல்ல, மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும், ஜரோப்பிய நாடுகளிலும் புகழ் பெற்றன.

1947ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15ம் திங்கி இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த போது, முதன் முதலாக இந்தியப் பாராஞ்சனறத்தில் கவிஞர் இக்பாலின் தேசிய கீதமே ஒலித்தது.

இவர் ஏராளமான கவிதை நூல்களையும், தத்துவ சாஸ்திர நூல்களையும் பல மொழிகளிலிலும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ், ஆங்கிலம், அரபி, ஜெர்மன், துருக்கி, இந்தோ-னேவிய, பர்ஸி (பாரசீகம்) ஆகிய மொழிகளில் இக்பால் அவர்களின் அரிய நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உலக மகாகவியாய் உயர்ந்த இக்பால் அவர்களே தமது கவிதைகளில் அனேகமானவற்றை பாரசீக மொழியிலும், ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

அருது மொழியில் மூன்று பாகங்களாக வெளிவந்த பாங்கே தரா (பாலைவன மணியோசை), ஷிக்வா - வ - ஜீவாபெ ஷிக்வா (முறையிடும் முறையீட்டின் பதிலும்) அஸ்ராரே தீகு (இதயத்தின் இரகசியம்), ஜாவீது நாமா

இவைகள் பெருங்கவிஞர் இக்பால் இயற்றிய சில முக்கியமான நூல்களாகும். ஜாவீது நாமா தமது அருமை மகனின் பெயரைத் தாங்கி பாரசீக மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இளைஞர்களை நல்வழிப்படுத்தித் தட்டி எழுப்பும் அறிவுரைகள் இதிலே நிறைந்துள்ளன. இந்நூல் உலகெங்கிலும் பிரபல்யம் பெற்றுள்ளது.

மறைவு

அல்லாஹ் தமக்கு அருளிய அபார அறிவாற்றல், பேச்சாற்றல், தத்துவ விளக்க வல்லமை கவிதைப் பொழிவு ஆகிய சகல திறமைகளின் துணைகொண்டு உலகமெங்கும் பிரபல்யம் அடைந்தார் உலக மகாகவி இக்பகல் அவர்கள்.

இக்பால் தமது இறுதிக் காலத்தை ‘ஜாவீது மன்னில்’ என்ற தமது வீட்டிலேயே கழித்தார். திடகாத்திரமான உடம்பும், வயது செல்லச் செல்ல நோய் கண்டது. பல வித வைத்தியங்கள் செய்தும் பலன் போதியளவு கிட்டினில்லை.

அவர் கடைசி நேரத்தில் கூடச் சிறிதும் மனம் தளரவில்லை.
“நான் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படவில்லை, நான் அதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கின்றேன்” எனக் கூறினார், அவர்.

“உண்மை விகவாசியின் அடையாளத்தை
நான் சொல்கிறேன்
மரணம் வரும் காலையில்
அவன் வதனம் மலர்ச்சியுற்றிருக்கும்.”

எனத் தாம் புனைந்த பாடல் ஒன்றிலிருந்து இவ்வடிகளை எடுத்துக் கூறினார்.

அவரின் மரணத்துக்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு, பின்னர் இந்தியாவின் பிரதம மந்திரியாயிருந்த ஜவஹர்லால் நேரு உட்பட பல பிரமுகர்கள், மேதை இக்பாலீச் சந்தித்துக் கடைத்தனர்.

மாமேதை இக்பால் மரணமாவதற்கு முன்னரே அவர் வாழும் காலத்திலேயே அவரின் அரிய சேவையைப் பாராட்டுவதன் அவசியத்தைப் பலரும் உணர்ந்தனர். ‘கல்லூரி முஸ்லிம் சகோதரத்துவ இயக்கம்’ இதற்கு முன் வந்தது. 1938ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 9ம் திகதி பெருமகன் இக்பாலுக்குப் பெருவிழா எடுத்து அவரைப் பாராட்டியது. இதுவே முதன் முதலாக நடை பெற்ற இக்பால் தினமாகும்.

மகாகவி இக்பால் 1938ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 22ம் திகதி அதிகாலை இறை நாமத்தை உச்சரித்தபடி உயிர்நீத்தார். (இன்னுவில்லாஹி.....)

புன்னகை பூத்த அவரின் மலர் முசுத்தைப் பார்க்க ஏற்றதாழ எழுபதினாயிரம் மக்கள் குழுமியிருந்தார்களாம். அறுபத்தி ஐந்தாவது வயதில் இறையடி சேர்ந்த அறிவுக் கடல் - கவிதைக் களஞ்சியம் லாஹார் பாத ஷாஹி மஸ்ஜிதிலுள்ள கப்பறுக்குள் சங்கமமாகியது.

வசந்தத்தைப் பாடிய வண்ணக்குயில்
வீரவரலாறு கூறிய வித்துக் கேள்வு
அசந்திருந்த மக்களைச் செயலாற்றத்தாண்டிய
அருட்கவிஞர்

தித்துக்கும் கருத்துக்களைத் தந்த தத்துவங்ரானி திக்கெட்டும் புகழ் பரப்பிய அறிவு மேதை வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை உணர்த்திய அறக் கவிஞர் பல மொழிகளிலும் பாட்டிசைத்து ‘புல் புல்’ யுத்துலகு காணவிழைந்த புரட்சிக் கவிஞர் மனிதாபிமானத்துக்குப் பிதிப்பளித்த மாகவிஞர் இல்லாமய தத்துவங்களுக்கு உயிரூட்டிய இலட்சியக் கவிஞர். ஸேர் அல்லாமா இக்பால் அவர்கள் தமது கபிளின் (கல்லைறையில்) மீது பொறுப்புதற்காய் தாமே இயற்றிய கவிதை இதுதான்:
இவ்வலகிலிருந்து செல்ல யான் மூட்டை கட்டிய போது,
‘அவரை நன்கு தெரியும்’ என எல்லோரும் சொன்னார்கள்.
ஆனால், இந்த யாத்திரீகளை
உண்மையில் யாருக்கும் தெரியாது
எங்கிருந்து வந்தான்
என்ன சொன்னான் - என்று
எவருக்குமே தெரியாது’

நான்கு காரியங்கள் அழகானவை., மேலும்,
நான்கு காரியங்கள், அவையிலும் அழகானவை.
நானம் ஆண்களுக்கு அழகானது, ஆனால் அது பெண்களுக்கு அதியழகு!

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நீதம் அழகு. ஆயினும் அது கலைவர்களுக்கு பேரழகு!

பாவமன்னிப்புக் கோருதல் (தெளபா) வயோதிகர்களுக்கு. அழகு, ஆயினும் அது வாலிபர்களுக்கு மிக மிக அழகு!

கொடை செல்வர்களுக்கு அழகு, ஆயினும் அது ஏழைகளுக்கு வெகு அழகு!

- நபிகள் திலகம் (ஸ்ல)

இக்பால் விரும்பும் இளைஞர்

ஒரு சமுதாயத்தின் உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் பொறுப்பாய் இருப்பவர் இளைஞர்கள். வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்கும் உயர்ந்த கைங்கரியமே இளைஞர்களின் கையில் தான் தங்கியுள்ளது. எனவே, இளைஞர்கள், தம் பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நேரான பாதையிற் சென்று கருமங்களைச் சீராய்ச் செய்ய வேண்டும். இத்தகைய இளைஞர்களையே அமரகவி அல்லாமா இக்பால் வரவேற்கின்றார். ‘ஜாவீது நாமா’ என்ற அமரகாவியத்தையே அவர் இளைஞர்கட்குப் புத்திமதி கூறிப் பொறுப்பை உணர்த்தி இயற்றியுள்ளார்.

இன்றைய இளைஞர்களின் நிலையைக் கண்ட இன்கவி இக்பால் நெஞ்சம் வெதும்புகின்றார். உற்சாகமும், உழைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவர்களிடத்திலிலை என்று குறை கூறுகின்றார். அன்னியர்களின் நாகரிகத்தில் மூழ்கித் தம் பழக்க வழக்கங்களைப் பண்பாட்டை மறந்து, கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கொள்கை என்று வாழும் இளைஞர்களைக் குற்றம் சாட்டுகின்றார். இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் வீரத்தின் சின்னமாய் விளங்க வேண்டும்; எக்காரியத்தையும் தயங்காது, செய்யும் மனோதிடம் படைத்த வீரக்காலைகாகத் திதழ வேண்டும் அவர்கள், என்பதுதான் இக்பாலின் இதய அவா.

“பஞ்சஸை மெத்தையில் ஒய்வு எடுத்துக்கொள்ள விரும்பாதீர்கள்; நீங்கள் பறந்து செல்லும் இராஜாவிப் பறவைகள்; மலை உச்சியிலே உங்கள் கூடுகளைக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள்” என்று, அவர் முயலும்படி வற்புறுத்துகின்றார்.

நேரத்தை வீணாக்கிச் சோமபேரிகளாய் அங்குமிங்கும் அலைந்து திரியும் ஒரு சில இளைஞர்கட்கு இது ஒரு சாட்டை அடியாய் இருக்கின்றது எனலாம். அதே நேரத்தில், “சிங்கத்தின் வாலாய் இருப்பதை விடச் சிற்றெற்றும்பின் தலையாய் இருப்பது மேல்” என்ற காயிதே ஆஸம் ஜின்னவின் மணியான கருத்தும் நினைவிற்கு வருகின்றது.

‘உன்னைத் திருத்து உலகம் திருந்தும், ‘தன்னை அறிந்தவன் தன் நாயனை அறிவான்;’ உன் சொல்லிலே, செயலிலே, நீதி, நியாயம், பரிணமிக்கட்டும், உண்மையை நிலை நாட்டுவதில் பின் வாங்காதே; பிரபுக்களையும், பணக்காரர்களையும் கண்டு பயப்படாதே. வாழ்க்கை என்ற கடுமேபோராட்டத்தில் இன்னல்கள் குறுக்கிடலாம்; இடர்கள் விளையலாம்; திடர்த்தாக்குதல்கள் தலைதாக்கலாம்; எதிர்ப்புகள் எக்காளமிடலாம்; வஞ்சகர்களின் சதித்திட்டங்கள் உருவாகலாம்; எனினும், எதையும் கண்டு இதயம் கலங்காதே! துணிந்து செயலாற்று, உற்சாகமும், உயிர் துடிப்புமுள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்கும் இளைஞருக்கத் திகழ முயற்சி செய். ஆம்! உன் செயல்களில் உண்மை ஒளி வீச்சட்டும்; பிரபுக்களையும், பணக்காரர்களையும் கண்டஞ்சாதே! நியாயத்தை எப்பொழுதுமே கைவிடாதே! வாழ்க்கை என்பது போராட்டமே’ இப்படி அல்லாமா இக்பால் இளஞ் சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்புகின்றார்.

மேலும், இளைஞர்களின் இதயத்திலே அன்பும் அருளும் சுரக்க வேண்டும், இறையருள் பிறக்க வேண்டும், எதையும் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். எவரையும் இழிவாகப் பேசக்கூடாது, மிதமாக உண்ண வேண்டும்; சுருக்கமாகப் பேச-வேண்டும்; குறைவாகத் தூங்கவேண்டும்; என்ற இன்கவி இச்பாலின் கூற்றை இளைஞர் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து நடக்க வேண்டும்.

இவ்வகை ஆசாபாசங்களில், குறிப்பாக மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் கருத்தைப் பறிகொடுத்து, நெஞ்சக்திலே கருணையும், சாரியத்திலே நேர்மையும் அற்று வாழும் வாலிபர்கட்கும்; எதிர்காலத்தைப் பற்றி எள்ளளவேனும் சிந்தியாது நாஸ்திகத்திலே மூழ்கி, வல்ல நாயன் வகுத்த சீரான பாதையிற் செல்லாது தத்தனிக்கும் நவயுக இளைஞர்கட்கும் இச்பாலின் போதனை அறிவுட்டவேண்டும்.

சமுதாயத்தின் ஜீவநாட்யாய் விளங்கும் இளைஞர்கள் உயர்வு காணும் முறையில் கல்வி ஊட்டப்படவேண்டும், மதக்கல்விக்-

குப் பிரதான இடம் கொடுக்க வேண்டும், சமுதாயத்தின் எழுச்சியும், வீழ்ச்சியும், இளைஞர்கள் கையில்தான் தங்கியுள்ளன. எனவே, அவர்கட்டு உகந்த முறையில் இல்லாமிய அடிப்படையில், காலத்துக்கும், நாட்டுக்கும் பொருத்தமான பாடத்திட்டம் வகுத்துக் கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும். புதுமுறைக்கல்விதான் இளைஞர்கட்டுப் புத்துணர்வை அளிக்கும். அத்துடன், அறவழி தவறி அறிவுப் பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டுருக்கும் எம் இல்லாமிய சமுதாயத்தை நேர்பாதையிற் செலுத்தும் திறனையும், ஆற்றலையும் கொடுக்கும் என்கின்றார் அமரசவி இக்பால். ஆனால் இன்று கல்வி கற்கும் வாவிபர்களிடத்தில் அவ்வளவாகப் புத்துணர்வும் புதுப்பொவியும் கறுசுறுப்பும் காணப்படுவதில்லை. மற்றவர்களின் தயவிலூம், தாட்சண்ணியத்திலும் தான் வாழ விரும்புகின்றார்கள் என்பதை அறிந்தோ என்னவோ, “இன்றைய கல்லூரி இளைஞர் உயிருடன் இருப்பதைப்போல் தோன்றினாலும் அவன் இறந்தவனே; அவனது மூச்சு அவனுக்குரிபதல்ல, அது ஐரோப்பியன்டமிருந்து கடன் பெற்றது தான்” என்கிறார் இக்பால்.

இத்தகைய இளைஞர்களைக் கொண்ட சமுதாயம் என்றுமே முன்னேற முடியாது. சிறந்து திகழ இயலாது. எனவே, இளைஞர்கள் வீரர்களாகத் தீரர்களாக விளங்க எத்தனிக்க வேண்டும். வாவிபர்கள் உள்ளத்தில் உறுதியும், இதயவறுவும் உள்ளவர்களாக வாழ வேண்டும் என்பதை அறிவுறுத்துவான் வேண்டித்தான் “எந்த இனத்தில் இளைஞர்களின் இதயம் எஃகைப் போல் உறுதியாக இருக்கின்றதோ, அந்த இனத்திற்கு வாள் தேவையில்லை”, என்று கூறுகின்றார் கவிஞர்.

ஆதலால், எம் இல்லாமிய இளைஞர் சமுதாயம் இங்பால் சுரட்டும் சிறந்த வழிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகினால் உண்மையாகவே ஒரு உன்னத சமுதாயமாய், உயிர் துடுப்புள்ள சமுதாயமாய்த் திகழும். “சதாசெயலாற்றிக் கொண்டே இருக்கவேண்டும், சோம்பிக்கிடக்கக் கூடாது” என்ற அல்லாமா இக்பாவின் கொள்கையைக் கருத்தில் கொண்டு கடந்த காலத்தை மறந்து, எதிர-

காலத்தை எழிலுடன் ஏற்றமுடன் நடத்த இளைஞர்கள் திட்சங்கறப்பம் செய்ய வேண்டும். அப்படியென்றால், எம் இல்லாமிய சமுதாயத்தின் தற்போதைய இழிநிலை மாறி, பழியும் பாவமும் குறைந்து சிறந்த ஒரு சகாப்தம் பிறக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். (நன்றி : மலைமதி - 1960.)

கண்டி முஸ்லிம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை மலர்.)

★ ★ ★ ★ ★

பேசேஸ் இழிவாய் யானரயுமே
பிறப்பில் முஸ்லிம் காபிரெலர்ய்
ஈன் படைப்பே யாமாகும்,
இன்னும் உணடு கேட்பாயே
ஆசை உணவிற் கொள்ளாதே
அதிலே மிதமே இதமாகும்;
பேசம் வர்த்தை நிட்டாதே,
பெரிதும் தூக்கம் கொள்ளாதே,

ஒரு மனிதனுடைய பேச்சு அதிகரிக்கும்போது, அவன் து பிழை அதி கரி க்கும். பிழை அதிகரிக்கும் போது, அவனது வெட்கம் குறையும், வெட்கம் குறையும் போது, அவன் து இறைபக்தி குறையும். இறைபக்தி குறையும்போது, அவன் து உள்ளம் இறந்துவிடுகிறது. எவனது உள்ளம் இறந்துவிட்டதோ, அவன் நுழையும் இடம் நரகமே.

- அவி (ரவி) அவர்கள்

இக்பால் கண்ட பெண்கள்

ஒரு சமுதாயத்தின் உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் பொறுப்பாக இருப்பவர்கள் பெண்கள். பெண்கள் தான் உலகின் கண்கள் எனப்போற்றிப் புகழுப்படுவர்கள். இப்பெண்களின் ஒரு காலத்தில் சமுதாயத்தின் புண்கள் என அரேபியர் களால் கருதப்பட்டவர்கள். ஆயினும், ஆரணங்குகளின் பெருமையை அரேபியர்கள் மட்டுமல்லது அகிலத்து மக்ஸட்கெல்லாம் உணர்த்தியவர், எடுத்தியெப்பியவர் எம்பெருமாள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களாகும். ‘பெண்கள் ஆண்களின் மறு பாதியாவர்’ என்று கூறிய அவர்களே, ‘அதானும் (பாங்கு) மலர்களும், மங்கையர்களும்தான் நான் மதிப்புடன் கருதுபவை’ என்று கூறினார்தன்.

இப்பெண்மனிகளேயே அமர்களி இக்பாலும் நோக்குகின்றார். சமுதாயத்தின் ஆணிவேராய்த் திகழும் பெண்களின் கடமைகள் என்னென்னவாயிருக்க வேண்டும்? அவர்கள் சிருடனும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்தாற்றான் சமுதாயம் தழுக்கும். அவர்கள் சிருடைட்டு நேர்மை தவறி, இறைநெறி மறந்து, நிறை காக்கும் பெண்களாக இன்றி, நவநாகரீக நாரீமனிகளாக வாழ முனைந்தால் நிச்சயம் நம் சமுதாயம் தாழ்வுறும் என்பதை ஆணித்தரமாக விளங்குகின்றார், அல்லாமா இக்பால்.

பெண்களும் அறிவை அள்ளிப்பருக வேண்டும்; வாழ்வில் உயர வேண்டும்; அன்பையும், அரும்பண்பையும் வளர்க்க வேண்டும். கல்வி கற்றுவிட்டால் கண்மூடித்தனமாக, இஸ்லாமியப் பெண்களின் இலட்சணங்களைப் புறக்கணித்துப் புதிய ஒரு நாகரிகத்தைக் கண்டவர்கள் போல் தலைக்கனம் பிடித்தவர்களாய் இஸ்லாமிய கலீ மனம் சிறிதும் அற்றவர்களாய் வாழக்கூடாது என விணழந்தார்.

‘அவள் அருளந்த முசமூம், அன்பற்ற அகமூம், கருணையற்ற கண்களும், சரமற்ற பேச்சும், இனிமையற்ற தன்மையும் நாணமற்ற நிலையும், வளர்க்கியற்ற மார்ப்பகழும் கொண்டவள்’

என ஒரு நவூக் நங்கையைப் பற்றி வர்ணி தத வளமார் கவிஞர் ‘கண்ணாடி உடையும், முகப்பவுடரும், உடுட்டுச் சாயமும் உயரிய பெண்களை ஆக்க முடியாது. கணவளைத்தான் இஷ்டப்பட்டால் ஒதுக்கவோ, ஏற்கவோ செய்யலாம் என்று எண்ணுபவள் பெண்ணால்லன்’ என்று பட்டவர்த்தனமாகக் கூறுகின்றார்.

‘ஆண்மைத் தந்தியில் நாதமெழுப்பவது பெண்மை அவள்தான், ஆணின் மாணங்காக்கும் ஆடை ‘எனப் பெண்களைப் பற்றிப் பெருமையாகக் கூறுகின்றனர் பெருங்கவி இஸ்பால். ஆனால், அவர்களின் இன்றைய நிலைமையைக் கண்டு இதயம் கலங்குகிறார். எனிலும் பரிவுடன் மழுப்புக்கழை நினைவு படுக்கிப் புத்திபுத்திருச்சி புகட்டுகின்றார்.

‘முஸ்லிம் பெண்ணே! உனது திரையானது எங்கள் கொரவத்தின் கோட்டையாகும். மனிக்களைக்கெழன்னும் தீபஜோதிக்கு நீதான் பிரகாசத்தை அளித்து வருகின்றார்!.....தீனுடைய ஜீவைம் உனது உயிருக்குள்ளேதான் உறைந்து கிடக்கின்றது. ஜீவை நல்ல காலம் கேக கூத்துக்கையே இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளது; கேகத்தை விற்றுவிடவும் துணிவை கொண்டுள்ளது; சூழ்சி நிறைந்த காலமானது விலையுயர்ந்து ஒழுக்கத்தை அப்படியே ஜீரனித்துக் கொண்டிருக்கிறது..... அகப்பார்வை இழந்த பெண்களின் செயல்களில் அச்சமில்லை! கூச்சமில்லை! அன்னிய ஆடவர்களுடன் உராய்ந்து பழகுமாறு அறிவிழுந்து பெண்களைச் செய்துவிட்டது. மகனே! காலத்தின் கொள்ளைப்பிடுங்கவில் சிக்கி விடாதே, கவனமாக ஒதுங்கி வாழ்வாயாக.’

ஆமாம்! அகத்திலே அணுவாவேணும் இறைபக்தியோ, ஆத்ம கடேற்றம் பற்றிய எண்ணமோஇன்றி, உடலுறவில் தான் உயர்வேண்டு என நினைத்து வராமும் பெண்களுக்கு இது ஒரு நூலால் பாடமாகும். நங்கையர்கள் இதையறிந்தாவது திருந்த வேண்டும். உள்ளம் வருந்தி உற்ற வழியில் செல்ல வேண்டும். சமுதாயத்தின் சக்திகள் மாதுச்சுவில்தான் மறைந்து கிடக்கின்றன என்ற இக்பாலின் கூற்றைச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

வாழ்க்கையின் மர்மங்கள் வெளியாவது மெல்லியலான அவள் மூலமும் நாம் உணர்ச்சியும், செயலாற்றும் தன்மையும் பெறுகின்றோம். அவள் நம் உள்ளமெலும் வாயிலில் அலையும் குழியியும் நெளியும் நீர்ப்பரப்பும் எழுப்ப வல்லவள்” என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நம் மாதர்கள் திகழ வேண்டும்:

பெண்கள் கடன்மையை உணர்ந்து நடக்க வேண்டும். உயிர் த்துடிப்புள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் தாய்க்குலம் செழித்தால் இத்தரணி செழித்திடும். அவர்கள் எப்பொழுது வழிகவரினார்களோ, அன்று சமுதாயத்துக்கே ஒரு சாபக்கேடு. சங்கிலித்தொடர் போன்று முன்னேற வேண்டிய சமுதாயத்துக்குச் சாவுமணி அடிப்பதாகத் தான் அமையும். சமுதாயமெலும் கோட்டைக்கு அரணை விளங்கும் ஆரணங்குகள் அதற்கேற்றவாறு நடக்க வேண்டும். எனவே “தாய்மை என்ற சுவர்க்கத்தில் சந்ததி என்ற பூத்கள் மலர்கின்றன. - தீட்சண்மயான பார்வையுள்ளவளே ஒரு சமுதாயத்தின் செல்லம், பணமோ, பொன், வெள்ளியோ அல்ல தேகதிடம் மன பலமுங் கொண்ட மக்களே, தாய்மார்கள்தரன் சமுதாய வளர்ச்சியை ஆக்குபவர்கள்; தூண் போன்றவர்கள்” எனத் தாய்மையின் மேன்மையை விளச்குகின்றார்களினார் பெருமான்.

“நக்தனையோ நங்கையர்களோ, எச்சரித்துக் கண்டிக்கிறார். பெண்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்து கூறிய, பெருங்கவி இக்பால், தம் அன்புத் தழுவலிலே, அரவணைப்பிலே வாழ் வேண்டிய ‘சுவனமலர்களாகிய பாலர்களை தாதிமார்களின் தயவில், பராமரிப்பில் விட்டு விட்டு ஆறுதல் பெற விரும்பும் அன்னையர்களைத்தான் குறை கூறுகின்றார். அதன் பிரதிபலிப்புதான், ‘பிற்காலச் சந்ததியினர்கள் ஹோட்டல்களில் வாழ்ந்து, ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கும் நிலை’ ஏதுபடும் என இன்கவி இக்பால் எச்சரிக்கிறார்.”

வருங்கால சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்கும் வாலிபர்களை, ஈடு இணையற்ற தியாகி ஹாஸென் (ரலி) போன்ற தீரர்களைத் தாய்மார்கள் உருவாக்க வேண்டும். இன்றைய இணைர்கள் நாஸ்திகர்களாய், நவ நாகரீகத்தில் மானதை பூரித்தொகுத்து-

அலைபவர்களாய் ஆகக் காரணம், அன்னையர்களின் கவனத்துறைவதான் “மகளே முள்ளிம் வாலிபர்கள் தங்களது சிறஞ்சுள் நன்றாக விரிந்து வலிமை பெறுமுன்னரே பறக்க முயன்றான் காரணமாக, அவர்களது கூடுகளை விட்டும் வெகு தொலைவில்போய் விழுந்து கிடக்கின்றனர். வாலிபர்களின் அவலநிலைக்குப் பெண்ணே உனது கவனக்குறைவுதான் காரணம். உன்னக்குத்தே உயரிய சிந்தனையுண்டு. நபிமணியின் அருந்தவப் புதல்வி பாத்திமா நாயகியின் வாழ்க்கையை மறந்து விடாதே. உன் விளையிலிருந்தும் ஒரு ஹாஸென் குதித்தெழுட்டும். அவன் பூங்காவின் வசந்தத்தை மீட்டு வரட்டும்” என விளக்குகின்றார்களிடார் சிரோன்மணி.

இல்லாமயியப் பெண்கள் எழுச்சி பெறவேண்டும், ஏற்றமிகு சமுதாயத்தை உருவாக்க உதவ வேண்டும்; வாழ்க்கையில் வளம் காட்டி வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் இல்லாமயிக் கலைமணிகளாய் இயங்க வேண்டும், என விழுத்தார் கவிமணி இக்பால். அவர்கள்டான். இல்லாமயிய இடாட்சியப் பெண்மணி மாநபியின் மக்கையா திலைம் பாத்திமா நாயகிதான்.

“பாத்திமா பணிவளர்ந வயலின் பொற்கத்திர் அன்னையர்களுக்கெல்லாம் முன்மாநியானவர். வறியவர் ஒருவருக்காகத்துள் கம்பானியையே, யூதனுக்கு விற்ற மங்கையர்க்கரசி. நெருப்பாம் வெளிச்சமும் அவர் கட்டளைக்குப் பணிந்தன. அவர்களையின் இஷ்டமே அவர் இஷ்டமும், அவர் வளர்ந்ததே பொறுமையேர்டும், பணிவோடும் தான். கோதுமை அரைத்த பொது குர்ஜன் திருவசனங்கள் அவர் நாவில் நிலவின். அவர்களையீர் தலையணையில் விழுந்ததில்லை, அவர் தொழுகை விரிப்பிலே அந்தக்கண்ணீர் முத்துக்கள் உதிர்ந்தன.” அந்த மங்கையர்க்கரசியின் முன்மாதிரிகளைத்தான் எம் முள்ளிம் பெண்மணிகள் பின்பற்ற வேண்டும் என்கிறார்களினார் திலகம் இக்பால்.

“தெய்வீக நியதியை தன்னக்குத்தே கொண்டவளே! உன் பொறுமைப்பு எங்கள் நடத்தையைச் சமைக்கிறது. அது எங்கள் திட்டாயைப் பேச்சை செயல்களை உருவாக்குகிறது. உயர் வாழ்வகான பாதையைச் செப்பனிடுகிறது. உன் உயிர்ப்பிலே தெய்வா

லீகம் வீச்சின்றது. நீயே சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பவள் என்று பெண்களைப் பார்த்து விழிக்கும் இக்பாளின் உயரிய கருத்துக்களை, அறிவுரைகளை மனதிற் கொண்டு எம் முஸ்லிம் மாதர்கள் செயலாற்ற வேண்டும். அப்போதுதான், முஸ்லிம் சமுதாயம் மட்டுமல்ல, இவ்வுலக சமுதாயமே வரண்ட பாலைவனமாக அல்லாமல் வளம் கொழிக்கும் தீங்கள், தோட்டமாக மாறும்! மாதர் சமுதாயம் மகோண்னத நிலையை அடையும்!

(நன்றி: இலட்சியக் கனிஞர் இக்பால் மலர், 1962)

அஞ்சா நிற்பாய் அரசனையும்
அவனைச் சேர்ந்து பிரபுவையும்.
எஞ்சும் வாழ்க்கை முழுவதிலும்
ஏந்தி நிற்பாய் நிதியையே,
பஞ்சாய் நிற்கும் வாழ்க்கையிலே
பாய்ந்து நிற்பது போராட்டம்,
அஞ்சேல், வீடு களமல்ல
அதற்காம் இடத்தைத் தெரிவாய்!

செய்க் எங்கிறீர்கள்; மூல்லா எங்கிறீர்கள்;
உங்களுக்குள்ளேயே வகுப்பாகவும் - பிரிவாகவும்
பிரிந்து நிற்கிறீர்கள். நீங்கள் எல்லோரும்
உண்மையில் முஸ்லிம்கள்தானு என்பதைச் சொல் அங்கள் பார்ப்போம்?

- அல்லாமா இக்பால் -

இஸ்லாமிய மேதை இக்பால்

சட்டத்தரணி எஸ். எம். ஹுனிபா

அரும்பெரும் பணிகள் பலவற்றை, சில மனிதர் பலரின் நங்களைக்காகச் செய்து வருகின்றனர். மனிதனின் சிறப்பிந்காகவும், சீரான வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தேவைப்படுகின்ற பல வழிகளைக் காண்பதற்காகவும் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பலவிகுமான சேவைகளில் இலக்கியப் பணியும் ஒன்று. இலக்கியத்தின் வாயிலாக மனித சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்காக அரும்பணிபுரிந்த பெரியார்களுள், மகாகவி டாக்டர் ஸேர் மஹம்மது இக்பால், தனியிடம் பெற்ற மேதை என்பது மிகையால்ல.

முதன் முதலில் தாய்மொழியான உருதுவில் அவர் பல கவிதைகளைப் பாடினார். பின்பு, பாரசீக மொழியிலும், ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த சிந்தனைக் கருவுலங்களை ஆக்கிய பெருமை அவருக்குண்டு. “அஸ்ராரே குதி” என்ற நாவில் அவரின் சிறந்த நத்துவார் த்தம் வெளிப்படுகிறது.

ஆயிரம் ஆண்டுகளில் ரோம் சாம்ராஜ்யம் அடைந்த உயர்ந்த நிலையை, சில காலத்திற்குள் பத்திருபது ஆண்டுகளில் இஸ்லாம் அடைந்த போதிலும், தனது காலத்திய இஸ்லாமியர்கள் அடைந்திருந்த தாழ்வான் நிலைமை அவரைப் பெரிதும் வருத்தியது. கிரேக்கத் தத்துவஞானிகளின் கொள்கைகளில் அதிக ஆர்வம் கொண்டதனால்தான் முஸ்லிம்கள் இந்நிலைக்குள்ளானினர் என்பதை எடுத்துக்காட்டி, நல்வழி காண்பதற்கான முறையைக் கனிஞர் இந்நாலில் காட்டியுள்ளார்.

தவ்வரீத் என்ற ஏகதெய்வக் கொள்கையையே தாரகமந்திரமாகக் கொண்டு, அரும்பெரும் வீரர்களையும் உருவாக்கி, அதிசயிக்கத்தக்க சாதனைகளையும் நிலைநாட்டிய முன்னைய முஸ்லிம்களின் வாரிச்கள் இருபதாம் நூற்றுண்டில் அடைந்திருந்த சிலைகளுடு கனிஞர் மனம் வெதும்பியதன் பயனாகவே இந்நால் எழுதப்பட்டதென்பதை, “அஸ்ராரே குதி” (இதயத்தின் இர-

கசியம்) எமக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. நாம் நூரவழி பெறுவதற்கு அல்லாஹுவின் திருவேதமான திருக்குர்ஆனும். அந்தப் பெரியோனின் திருத்துதரான முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்களின் வழிமுறைகளும் இருக்கையில், கிரேக்கத் த்ததுவார்த்தக் கருத்துக்களைக் கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்றிச் சீரமிய வேண்டியதில்லை என்பதை கவிஞர் அஸ்ராரே குதியில் காட்டுவதை நாம் காணலாம். இம்மையில் வாழப் பிறந்த மனிதனின் மனதிலை, சாகத்தான் பிறந்தோம் என்ற தோரணையில் அமைந்திருந்ததைக் கண்டு, கவிஞர் இக்பால் வேதனைப்படுகிறார் எனவும் இந்நாலில் காணமுடிகிறது.

அஸ்ராரே குதியில் கவிஞர் இக்பால் காட்டும் வழி என்ன? வாழக்கையில் மனிதனுக்கு ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும். அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அவன் விருப்பம் கொள்ளல் மிக அவசியம். நோக்கம் இருந்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? அதனை அடைவதற்கான விருப்பமும் மனதில் எழுந்து உற்சாகமுட்ட வேண்டுமே. அப்போதுதான், மனதின் சோம்பலை விட்டுச் செயலிலிந்குவான். விருப்பத்துடன் நின்றுவிடலாகாது. நோக்கத்தை அடைவதற்கு முயற்சி செய்தல் வேண்டும். முயற்சியால்தான் விருப்பத்தைப் பெற முடியும். இதுதான் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயத்திற்கு இக்பால் விடுத்துள்ள வேண்டுகோள். அவர் அதனைக் கூறும் முறையில் ஒரு தனிப் பாங்கு இருக்கிறது.

செயலற்றிருப்பதே வாழக்கை இரகசியம்
என்று மலையிலிருந்து ஒரு குரல் வந்தது
சிற்றெறும்பு சொல்லிற்று.
கூறுசுறுப்பின் இன்பமே தனி என்று.
அதாவது, மலையிலிருந்து ஒரு சத்தம் கேட்கிறது.

ஆனால் என்ன சப்தம் தெரியுமா? மலை ஆடுமா? அசையுமா? ஒரு செயலூர் லெல்லாமல்தானே இருக்கிறது. அது கூறுகிறதாம்: சொல்லற்று இருப்பதுதான் வாழக்கையிலுள்ள இன்பம் என்று. சார்க்கதைக் கேட்டுவிட்டது, சிற்றெறும்பு. பெரிய மலையை கூலிதான் என்ன, சொல்வது கவருனால் அதைத் தவறு ஏற்று நட்டே வலியுறுத்த வேண்டும். மலையிடம் சிற்றெறும்பு சார்க்ககொடுக்கிறது. என்ன சொல்கிறது? செயலற்றிருப்பதில் ஓன்ன இன்பம்; சுறுசுறுப்பாகச் செயல்புரிவதில்தான் இன்பம் காணலாம் என்று பெரிய மலையிடம், சிறிய ஏறும்பு கூறுகிறதாம். “இளைஞே சோம்பேறியாய் இராதே”. என்று நேரில் சொல்லி, இளைஞே இழிவுப்படுத்துதல் நல்லதல்ல என்று கருதிய கவிஞர், இன்றைய இளைஞனின் மனதிலுள்ள சோம்பல் விருப்பத்தை மலையிலிருந்து வரும் குரல் என்று கூறுகிறார். முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று இளைஞ் தாஞுகவே எண்ணுதல் அவளியாம் என்றாலும்தான், சிற்றெறும்புகூட இளைஞ் முயற்சி சொய்யாராலிருப்பதை, கண்டிக்கிறது எனும் தோரணையில், சுறுசுறுப்பில்தான் நனி இன்பம் இருக்கிறது என்பதை சிற்றெறும்பு கூறும்படி. அமைத்துவார் கவிஞர் இதனால், இளைஞனுக்குத் தாஞனம் ஏற்பட்டு, நல்ல முயற்சியில் இறங்குவான் என்பது அவரிடம் நோக்கம். சோம்பேறியர்யீராது, செயலாற்றுங்கள்; செயலாற்றுங்கள் என்பதினையே கவிஞர் இக்பால் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஈத் பெருநாள் நெருங்கி வருகிற சமயம், கவிஞர் இக்பால் முடின் இளம்பிறையைப் பார்த்து முஸ்லிம்களின் பரிதாபமான மூடைற்றி முறையிடுகிறார். அந்தப் பரிதாப நிலைக்குத் தாரணம் என்பதையும் அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். கவிதையைக் கேளுங்கள்.

முஸ்லிம் வழி முறையைப் பின்பற்றி
முன்னேறி வரும் அன்றீயர்களையும்
இல்லாமிய வழிசோப் புறக்கணித்த
முஸ்லிம்கள், உடல் முன்விழகளையே

வதைத்து வஞ்சம் தீர்க்கும்
இழிய முறையையும் பார்.

இளம்பிறையான ஈத் பிறையிடம் கவிஞர் தனது மனக்கவலையைக் கூறுகிறார். அதாவது, முஸ்லிமல்லாதார், முஸ்லிம்களுக்கு இல்லாம் காட்டியுள்ள சிறந்த முறைகளைக் கையாண்டு முன்னேறிச் செல்கின்றார்கள். முஸ்லிம்கள் அந்தச் சிறந்த வழிகளைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். அது மாத்திரமா? தனது சகோதரரையே துணப்படுத்துகிறார்கள். எதற்காக? வஞ்சம் தீர்த்துத்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காகத்தான். அதுவும் இவேசான துணப்மா? வேதாண்யால் வதைக்கிறார். இது இழிவானமுறை. பெருமானார் நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டிய சிரிய முறைக்கு எதிர்மானான செயல் என்பதைத்தான் கவிஞர் முஸ்லிம்களுக்கு இடித்துக் கூறுகிறார்.

வட இந்தியாவில், அப்பொழுது பஞ்சாப் மாகாணம் என்ற மழக்கப்பட்ட பகுதியிலுள்ள சியால்கோட் எனுமிடத்தில், இக்பால் 1873ம் ஆண்டில் பிறந்தார். தற்பொழுது, சியால்கோட், பாகிஸ்தான் பிரதேசத்தில்தான் இருக்கிறது. உள்ளுரிமையே ஆரம்ப கல்வியைப் பெற்று வந்த இக்பால், சம்கல் உலமா மீர் ஹஸன் எனும் பேரரிஞரிடமும் கல்வி பயின்றார். 1895ம் ஆண்டில் அவர் லாக்ருக்கு மேற்படிப்புக்காகப் போனபொழுது ஸேர் தோமஸ் ஆர்னல்ட் என்ற மற்றொரு சிறந்த அறிஞருடன் தெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஸேர் தோமஸ் ஆர்னல்ட்தான், இக்பாலுக்கு மேற்கூட்டிய தத்துவார்த்தை பற்றிய சிந்தனையை ஏற்படுத்தினார். அவர் கூறிய ஆலோசனையின் பேரில், 1905ம் ஆண்டில் இக்பால் ஜேரோப்பாவுக்குச் சென்று மேற்படிப்பில் ஈடுபட்டார். மூன்றாண்டுக் காலத்தில் அங்கு மேற்கூட்டியத் தத்துவார்த்தை கொள்கைகள் பற்றி ஆழமான அறிவு பெற்றதோடல்லாமல், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்று பாரிஸ்டர் எனும் வழக்கறிஞர் துறையிப் பயிற்சியையும் முடித்துக் கொண்டார். ஜேர்மனியிலுள்ள மியனிச் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதி (doctorate) பட்டமும்

பெற்ற பின்னர், 1908ம் ஆண்டில் லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆறு மாத காலம் அரபு மொழிப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றி விட்டு, லாகூர் திரும்பினார். சிறிது காலம் சுமார் மூன்றாண்டுகள் வழக்கறிஞர் தொழில் பார்த்துவிட்டு அதன் பின் தனது மரு நேரத்தையும் இலக்கியப் பணிக்கே அர்ப்பணம் செய்தார். பாரசிக மொழியில் அவர் எழுதிய பாடல்களின் தொகுதி “பயாமே - மஞ்சிக்”, “ஸ்தூரே அஜம்” எனும் பெயர்களில் வெளியிடப்பட்டன. அர்மூகானே ஹிதாஸ் என்ற மற்றொரு பாடற் தொகுதியில் உர்துப் பாடல்களுடன் பாரசிகப் பாடல்களும் உள்ளன. அவரின் “அஸ்ராரே குதி” “ரமூனி யேகுதி” (தானற்ற தன்மையின் மர்மங்கள்) ஆகிய இரண்டு நூல்களும் தத்துவார்த்த அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. “பஸ் - சாய் பாயத் - கர்த்” என்பதும் இவருடைய பாரசிகப் பாடல்களில் உள்ளதும். “ஹாளித் நாமா” என்ற மகா காவியத்தையும் மகா காவி இக்பால் எழுதியினார். பாரசிகப் பேரவினார், மௌலானா ஹஸா ஷாத்தி ஸ் ருமியான் வின்னாலூகம் சுற்றி, பலவரையும் சந்திக்கின்ற பிரயாண நூலொன்றுபோல் அமைந்திருக்கும் “ஹாளித் நாமா” வில் பதுமைகள் நிறைய உள்ளன. கீழைத் தேயங்களுக்கு நல்ல காலம் பிறக்கப்போகிறது என்பதை இக்பால் இந்த நாளில் அறிவித்திருக்கிறார்.

இக்பால் எழுதிய உர்துப் பாடல்களின் தொகுதிகள் பாங்கே தாரா, பாசை ஜீப்ரீல், ஸர்யே கலீம் என்ற பெயர்களில் வெளிவந்துள்ளன. அவருடைய வாழ்நாளிலேயே இந்தத் தொகுதிகள் அவரால் வெளியிடப்பட்டன. அர்மூகானே ஹிதாஸ் என்ற தொகுதியில், ஒரு பகுதி உர்துப் பாடல்களும், மற்றப் பகுதி பாரசிகமொழிப் பாடல்களும் அடங்கியின்னன. ஹிதாஸ், ஜீவாபே ஷிக்வா (முறையீடும் பதிலும்) எனும் புகழ் பெற்ற உர்து நூலொன்றையும் இக்பால் எழுதினார்.

அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இரு நூல்கள் பிரசித்த மடைந்துள்ளன. அவர் கலாநிதிப்பட்டம் (Ph. D.) பெறுவதற்காக எழுதிய ஆய்வு நூல் The Development of Metaphysics

in Persia (பாரசிகத்தில் தத்துவ ஞான வளர்ச்சி) என்பதாகும். The Reconstruction of Religious Thought in Islam இஸ்லாத்தின் கருத்தை புனரமைப்புச் செய்தல் என்பது அவர்சென்னையில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பு. இதில் சிறந்த சிந்தனைக்கான கருத்துக்கள் அடங்கியுள்ளன.

இக்பாலின் பல நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆர். ஏ. நிகல்சன் என்ற அறிஞர், 1940ம் ஆண்டில் அஸ்ராரே குதி எனும் நூலை Secrets of the self எனும் பெயரில் மொழிபெயர்த்தார். ஏ. ஜே. ஆர்பரி என்பவர், கவிஞரின் பாரசிகப் பாடல்கள் பலவற்றை மொழிபெயர்த்துவார். இவர்கள். தவிர, வேறு பலரும் இக்பாலின் நூல்களை மொழிபெயர்த்ததோடு, அவரின் தத்துவங்கள் பற்றியும், அவரின் சிந்தனை பற்றியும் பல நூல்களை, எழுதியுள்ளார். ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிகளில் கவிஞர் இக்பாலைப் பற்றி எண்ணற்ற நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இத்தகைய அருட்டணிபுமிகுந்த இஸ்லாமியப் பெருங்கவிஞரான டாக்டர் ஸேர் முஹம்மது இக்பால், ஹிட்ரி 1357ல், அதாவது 1938ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 21ம் தித்தி அதிகாலை ஸாகூரின் காலமானார். லாகூரில் ஆள்ள பாத்தாறு எனும் பெயர் கொண்ட மிகப் பெரிய பள்ளிவாசல் முன்றலில் அவரின் அடக்கஸ்தலம் அமைந்துள்ளது. “அல்லாஹு” என்ற இருதியான சொல் அவர் வாயிலிருந்து வெளியாகும் பொழுது உயிர் நீத்த கவிஞரின் உதுக்களில், புன்னகை தவழ்ந்தது, அவரின் கவிதையொன்றில் மூமினின் அடையாளத்தை நான் “சொல்கிறேன். உயிர்நீத்த பின்னர் அவரின் உதுக்களின் புன்னகை தோன்றும் என்று இக்பாலே எழுதியிருந்தார்.

இலங்கை ஒலிப்பரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் ஒலிப்பரப்பான பேச்சு.

பண்புக்கொரு பாவாணர்

திருமதி. ஜெமீலா ஹலீம் தீன்

நிலைக் கண்ணையின் முன் நின்று கலைந்திருக்கும் நம் ஆடைகளைச் சரிப்படுத்திக் கொள்கின்றோம். அழகு வதனங்களின் எழிலை மேலும் கூட்டிக் கொள்ள பளிங்குக் கண்ணையில் பார்த்து ஒப்பனை செய்து கொள்கின்றோம். இவையெல்லாம் புற அழகில் மோகங்கொண்டலையும் நம்மவர்களின் “அலங்கார” முயற்சியே.

எனினும் நம் அக அழகேயோ, வாழ்க்கை யெனும் பென்னம் பெரிய காவியக்கோர்வையின் உரு அழகையோ, அற நெறி நடந்துயரும் பெரு வழியையோ, வெறும் மூலாம் பூசிய கண்ணையைப் பார்த்துக் கீருத்திக்கொள்ள, திறம்பட அமைத்துக் கொள்ள இயலாது. திருவேதமும், திருநபியின் அழகிய முன்மாதிரிகளும் தாம் நம் வாழ்வெனும் நதியை வற்றூத ஜீவ நதியாக, வளம் கொழிக்கும் பூஞ்சோலையாக அமைக்க உதவுகின்றன. அதையடுத்து, பெரியோர்களின், அறிஞர்களின், பெருங்கவிஞர்களின் வாழ்க்கை முன் மாதிரிகளை அறிவதன் மூலமும், கடைப்பிடித்தலின் மூலமும் பயன் பெறுகின்றோம். பண்பட்ட வாழ்வுக்கு மாறுகின்றோம்.

காவியத் தென்றல் கமழும் பெருங்கவி இக்பாலின் வாழ்வுப் பூங்காவில் நுழைந்தால், நாம் அடியொற்றி நடக்கக் கூடிய அரிய முன்மாதிரிகள் அனேகம் இருப்பதைக் கானலாம்.

உயர் தத்துவம் கூறும், புது உத்வேகத்தையும், உயர்வு காண அப்பாரது உழைக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியையும் மூட்டும் அவரின் கவிதைகளை நாளாந்தம் நாம் படித்துச் சுவைக்கிறோம். நயந்து வியந்து பாராட்டுகின்றோம். ‘புரட்சிக் கவி’ ‘இலாப்பியக்களி’ என்றெழவாம். அப்படி நான் யின், புமா மொழியில் எல் விரபாரோ அஷட்மொழிக்கொலையினாம் கொடுத்து அவரைப் போற்றுவதிருப்போல், புழுழுகின்றோம், எனினும், இத்தகை சிறந்த குட்டிலா மாநியான கருத்துக்களை, எமக்கிந்து உலக

மகாகவியின் வாழ்க்கையில் அனிசெய்த நற்பண்புகளை நாம் உற்று நோக்குகின்றேயில்ல. அதைப்பிடிப்பற முயலுகின்றேயில்லை.

இன்கவி இக்பால் சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே ஒழுக்கமும், நற்பழக்க வழக்கமும் உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். பாலப் பருவத்திலேயே மதப்பற்று மிக்கவராக இருந்தார். நாத்திகவாடை அவர் வாழ்வில் கலக்கவேயில்லை. குறைய இறைபக்தியும், பெருமானுரிடத்தில் நிறை அபிமானமும் கொண்டிருந்தார். இவை அவரின் கவிதைகளில் கூடப் பரினமிப்பதைக் காண்கின்றோம்.

இன்னல் இடுக்கண் வருஷபோது வினை விதியை நொந்து அவர் காலம் கழிக்கவில்லை. அல்லாஹ் வின் அருளைத்தான் ஜவேலோயும் வேண்டியின்றுர். “வாழ்க்கை என்பது போராட்டமே” என்பதை உணர்ந்த அவர், எதற்கும் எவர்க்கும் அஞ்ச வில்லை. அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே அஞ்சினார். அவரின் கவிதையிலும் அது நர்த்தனம் புரிவதைக் காணலாம். முத்துப் பிரபல களினார் அப்துல் காதர் ஸெப்பை அதைப் புதுப் பாணியில் இங்கு இதோ விளக்குவதைப் பாருங்கள்.

அன்பு நெருப்பால் எரி அச்சம்
 அல்லாவுக்கே அஞ்சிறி நீ
 துண்பம் அனுகா தேரூவாய்!
 துலங்கும் சமான் இதயத்தில்.
 வண்பாம் அச்சம் இதயத்தில்
 வணங்கச் சிலையை ஆக்கிடுமே!
 அன்பே! துயிலும் சக்தி நீ
 அறிந்தே எழுவாய், எழுவாயே!

மேலும், தினமும் அவர் திருக்குருங்களத்தை வழங்கியில்லை, கவிஞர், திருவசனங்களின் கருத்தை, மகிளமையை உணர்ந்து, புரிந்து ஒதும் போது கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடுமாம். நாளாந்தம் தான் இல்லாவிட்டாலும், புனித ரமலான் மாதத் திலாவது திருமறையை ஒதும் உள்ப்பாங்கு இல்லாத வெறும்

தத்துவம் பேசி நேரத்தைப் போக்குபவர்கள், இதை அறிந்தாலுது நற்கரியைகளில் நாட்டத்தை ஓட்ட வேட்டும். மக்கள் கவியாக இலங்கிய இக்பால் புகழைக் கிண்சித்தும் விரும்பவேயில்லை. தன்னை ஏனையோர் “கவிஞர்” என்று அழைப்பதைக்கூட விரும்பாத அவரின் எனியதன்மை வியப்ப தற்குரியதன்கே! பட்டம், பதவி பெற்றுவிட்டால் “பண வேட்டை”யில் உயர்ந்து விட்டால் அந்தஸ்தும், அதி ‘மதிப்பும்’ தேடியலையும் நம்மவர்கள்கு இது அரியவொரு எடுத்துகாட்ட வசூல்.

“ஏழ்மையே ஒன் பெருமை” என்ற பெருமானின் பொன் மொழிக்கேற்ப வாழ்ந்தார் வளமார் கவிஞர்.

மக்கள் முன்னேற வேண்டும், மகோன்னத சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் எழுந்த அவரின் கவிதைகளில் புரட்சிக்கனவீல் வீசுவதை அறிகிறோம். ஆனால், அவரின் உள்ளமோ சாந்தமும், சால்டும் உடையதாய்த் தானிருந்தது. “அன்பொன்றே அகிலத்தை ஆள வல்லது”, என்ற அத்தி வாரத்தில் வாழ்ந்தார். எவர்க்கும் துன்பம் இழைப்பதேயோ, சத்தியத்துக்கு முரணுக நடப்பதேயோ என்னளவும் ஆதரிக்கவில்லை அவர். அவரின் உயர்குணநல்ப பண்புகள் உள்ளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்த கவிதை முத்துக்களில் பிரதிபலிப்பதைப் பார்க்கலாம்.

பகன்றார். மேலும், ஆண்கள், வீரமின்றிச் செயலற்ற கோழைகளாய், சோம்பேற்றாய், இருப்பதைக் கண்ட கவிஞர் இக்பால் இன் எதற்காசப் பெண்கள் முகத்திரை டீட்டுக் கொள்ள வேண்டும். ‘ஆண்கள்தான் பெண்களாகி விட்டார்களே’ என்ன நசைச்சுவை ததுப்பக் கூறுகிறார்.

அமரசலி அல்லாமா இக்பால், ‘நீ வெற்றி அடையநேர்ந்தால், உன் கல்வியை இள்ளாததுக்காசப் பயன்படுத்து’ என்ற அவரின் அல்டத் தற்கையை நூட்டேசத்துக்கு இலக்கணபாகவே சேயல் புரிந்தார்.

‘உண்மை விகாசியின் அடையாளத்தை நான் சொல்கின்றேன். பரணம் ஏறங்காலை அவன் வறணம் பலர்ச்சியுற்றிருக்கும்’ என்ற அவரின் கருத்துக்குக் கருவாகவே, ‘அல்லாஹ்’ என்று கூறி அலர்ந்த புனன்சையடிடன் உயிர் நீத்தார்.

நாமும் நல் வாழ்வு வாழ்ந்து நலம் பெற திகழ வேண்டுமென்று இவ்வாரூன் சிறந்த முன் பாதிரிக்கொ நடைமுறையில் கொண்டு வாழ எத்தனைக்கொவேண்டும். பெருங்கவிக்குப் பெருவிழா எடுப்பதைவிட, நானிலையிய வந்தத்தை முழுக்கம் செய்வதை விட, சிறந்த முறை இதுவாகும்.

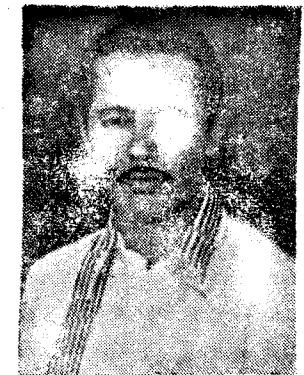
(நன்றி: இலட்சியக் கவிஞர் இக்பால் மலர், 1962)

கவிஞர் இக்பாலின் அந்திமகாலம், நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையில் கிடக்கிறார். கவுன்றுக்கு வெறும் ஆரவாம்பிடிக்காது என்பதால், அன்றிரவு வீட்டில் பிறர் எவருமில்லை. அயர்ந்து தூங்கிய மகன் தாவீதுவை பணியாள் அதிகாலை எழுப்பி, “உன் தந்தையை வந்து பார்” என்றார் உடனே ஜாவீது எழுந்து சென்று தந்தையின் அறையில் பார்த்தபோது அங்கே கவுன்று இக்பாலை வெள்ளைப் புடைவையால் மூடிகிடந்தது, ஜாவீதுக்கு விஷயம் புரிந்துவிடவே, ‘ஓ’வென கத்தி அழவேண்டும் போலிருந்தது அப்போது எவ்வரோ அவனது தோனோத் தொட்டு உசுப்பி மகனே... நீ ஆண்மகன் ஆண்கள் அழக்கூடாது’ எனக் கூறுவதுபோல பிரமை தட்டியது.

ஜாவீது கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான். அதன் பின் என்றுமே ஜாவீது இக்பால் அழவேயில்லை.

தாய் இறந்துபோன போது ஜாவீது அழுததைக் கண்டு, கவிஞர் கூறிய புத்திமதிதான் அது.....

இரு மாணிட கவிஞர்

எழுதுகோல் என்பது சமுதாயத்தின் பழுதுகளைப் போக்கப் பயன்பட வேண்டுமே தவிர. வெறும் பொழுதுகளைப் போக்கமாத்திரமல்ல என்ற சருத்தின் வழி தவறுது, கவிதா வீதிகளில் எழுதுகோல் ஏந்தி, ஒரு சமுதாய விடியலைக் காண விழைந்த வராய் எழுத்துப் பயணம் புரியும் ஒரு கவிநெஞ்சம் தான், என் எழுத்துலகின் உடன்பிறப்பாம் கல்லூரின்ஜை தந்த கலைமணி கவியரசு எப். எச். எம். ஹலீம்தீன்.

சமுதாயத் தெருக்களில் நடந்த செல்லும் கவியரசு அவர்களின் விழிக் ‘கெமரா’வில் பட்டுவிடும் குறைச்சொ எல்லாம், தன் எழுதுகோல் மூலம் குத்திக் கிளறி, காலத்தின் (அலங்க)கோலங்களுக்கு இலக்கிய வர்ணந்திட்டிக் காட்டுவதில் மரபு மீறுத ஒரு மாக்கவிஞர் இந்த ஹலீம்தீன் என்றால், அந்து மிகையன்று.

அன்புக்காக ஒங்கும் ஒரு மனிதாபிமான நெஞ்சம் என்பதற் சொற்ப, இந்தப் பாட்டுடைத்தலைவனின் கவிதா வரிகளின்

அடிநாதமே, மானுடநேயந்தான் என்பதற்கு, இவர் எழுதி வெளி யிட்டுள்ள தியாகச்சுடர், சாலத்தின் கோலங்கள் (இலங்கை இலக்கியப் பேரவைப் பரிசு பேற்ற நூல்) இதயமலர், மலர்ச்சி (Blossom) ரோஜாக்கள் (Roses) என்ற நூல்கள் காலத்தை வென்று சமுதாயச் சந்திகளில் உரத்துப் பேசப்படும் இலக்கிய குறிப்புக்களாம்.

தாய்மொழி தமிழிலும், தாரணீ தமுஹிய ஆங்கிலத்திலும் துறைபோகக் கற்ற இருமொழிப் புலமைகளும், இந்தக் கவிஞர்கள் இலக்கிய நதிமிது வழித்துச் செல்லும் கவிதைப்படகின் இருபக்கத் துடுப்புகள். முன்னால் ஆங்கில ஆசாஞ்சிய இவர், தமிழில் நல்லதோர் சொல்லேரும்வர்.

பின்கே நெஞ்சங்களோடு சொஞ்சி மகிழும் இந்தக் கவிஞரின் நெஞ்சம், மாணவ நெஞ்சங்களோடு சுதாவும் கை கலுக்கும். சமசால இளைய தலைமுறை மாணவர்களுக்கு மகாகவி இக்பாஸ் அறிமுகங்களையும் கவிஞரின் பங்களிப்பே, இப்போது உங்களது பொன்னிகர் கரங்களில் யின்னும் இந்நூல்.

நாளைய சமுதாய விடியவின் நூரங்களில் இந்தக் கவிஞரின் கவிவரிகள் ஜூரிகையாய் ஒளிரும் என்பது நிச்சயம்.

என்றும் இனிய வாழ்த்துக்கள்.

எஸ். ஐ. நாகூர்கணி

42, பேரா வீதி,

கொழும்பு 12.

15 - 6 - 1987

பொதுச்செயலாளர்

முஸ்லிம் எழுத்தாளர் தேசிய கவுன்ஸில்

It's in Sialkot at the foot of Punjab
Quietly the 'Nightingale' made his humble image
Blooming well over the whole world
Along with his mighty poetic pen so bold
Liberal and saturated philosophic thought

The great renowned philosopher of the East
He Sir Allama Mohamed Iqbal the Mystic Poet
Eschewed and hushed his destiny the wild beast
Glitter and glamour of the 'Civilized West'
Ruined not his humane love and serene thought
Even though his thirst for vast knowledge
Accorded him every opportunity to judge
The boast of western culture

Pioneer he was indeed of the creation
Of Pakistan the reputed Muslim nation
Ever and ever may his dearest ideals
Twinkle in the heart of our Muslim youth

-Kavirrasu- Galhina - M. H. M. Hailemdaen